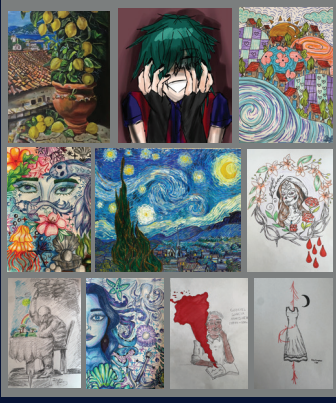

**GAZIANTEP KOLEJ VAKFI
ÖZEL OKULLARI
EDEBİYAT & KÜLTÜR
DERGİSİ**

MAYIS 2026

**GAZİANTEP KOLEJ VAKFI
ÖZEL OKULLARI
EDEBİYAT & KÜLTÜR
DERGİSİ**
MAYIS 2026

İmtiyaz Sahibi

Gaziantep Koleji Vakfı Adına

Prof. Dr. Esra İBANOĞLU

Editör

Fevzi GÜRSEL

GKV Özel Okulları Genel Müdürü

Yayın Kurulu

Selçuk AKAY

Abdülkadir SUMMAK

Birsen ÖZTÜRKMEN

Esra KAHRAMAN

Beyza İLBAY

Fatma ÇİNPOLAT

Grafik & Tasarım

Sevgi AKYÜZ

Yönetim Yeri

Gaziantep Koleji Vakfı Özel Okulları

Adres : Güvenevler Mah. Hoca Ahmet Yesevi Cad.

No.:2 27060 Şehitkâmil / Gaziantep

Telefon: 0 342 321 01 00

Faks : 0 342 321 35 67

<http://www.gkv.k12.tr>

Yerel Süreli Yayın

Basım Tarihi : Mayıs 2026

İÇİNDEKİLER

- 4 NAZIM HİKMET – DAVET
- 6 EDİP CANSEVER – “MASA DA MASAYMIŞ HA”
- 8 KESTİM KARA SAÇLARIMI
- 10 KIRMIZI PAZARTESİ’NDE SEMBOLLERİN METNE KATKISI
- 12 FEDERİCO GARCÍA LORCA’NIN “KANLI DÜĞÜN”
ESERİNDE MEKÂNIN DRAMATİK VE TRAJİK İŞLEVI
- 13 GABRİEL GARCÍA MÁRQUEZ’İN “KIRMIZI PAZARTESİ”
ROMANINDA ANLATIM TEKNİKLERİ
- 14 “KANLI DÜĞÜN”DE SEMBOLİK YAPI:
İMGELERİN ANLAMA KATKISI
- 15 BİR GENÇ KALEMİN ŞİİRİ
- 16 GABRİEL GARCÍA MÁRQUEZ – KIRMIZI PAZARTESİ
ROMANINDA ADALET KAVRAMI
- 17 HALİL İBRAHİM SOFRASI
- 18 ANLATAMIYORUM
- 20 BİR TABLOYA BAKARKEN: ŞİİRE DÖNÜŞEN HAYAL GÜCÜ
- 21 ÖZCESİ
- 22 GAZİANTEP KOLEJ VAKFININ TARİHİ VE KURUCUSU
- 24 DOSTLUK
- 25 EJDERHA VE AVA

- 26 ÖLÜM SESSİZLİĞİNDE BİR EŞ ARAMAK
- 27 SÜRPRİZ ZİYARET
- 28 ORİGAMİNİN PÜF NOKTALARI
- 29 CESARET
- 30 BAYRAK
- 31 ATATÜRK
- 32 SEZEN AKSU: TÜRK MÜZİĞİNİN MİNİK SERÇESİ
- 34 CANIM OKULUM BENİM
MY PERFECT SCHOOL
- 35 SU VE ANNE
- 36 TEMİZLİK
HAYALLERİM
- 37 AL BAYRAĞIM
BEN BİR SU DAMLASI OLSAYDIM
- 39 GAZİANTEP KOLEJ VAKFI
KUTUP YILDIZI VE UZAY MELEĞİ
- 40 DEFNE ALTAY'IN KALEMİNDEN
- 41 23 NİSAN
- 42 ACABA POTİ'NİN BOYNU NEDEN UZUN?
- 44 RENKLERİN DÜNYASINDA MİNİKLER

Renklerin Dünyasında Minikler

Anaokulu öğrencilerimiz, sanat etkinliklerinde renklerin ve çizgilerin büyülü dünyasında keyifli bir yolculuğa çıktı. Boyalar, fırçalar ve farklı sanat teknikleriyle tanışan minikler; hayal güçlerini özgürce kullanarak birbirinden farklı eserler ortaya koydular.

Her bir çalışma, çocuklarımızın dünyayı nasıl gördüklerini, neleri merak ettiklerini ve neleri hayal ettiklerini yansıtan küçük birer hikâye gibiydi. Bazen doğayı, bazen hayallerindeki kahramanları, bazen de günlük yaşamdan kesitleri resimlerine taşıdılar.

Sanat etkinlikleri sayesinde çocuklarımız hem yaratıcılıklarını geliştirdi hem de duygularını ifade etmenin mutluluğunu yaşadı. Ortaya çıkan her eser, onların hayal gücünün renkli bir yansıması oldu.

GKV ÖZEL ANAOKULU

Aslan Tattan 1/A Sınıfı

MY PERFECT SCHOOL

My perfect school,
Teachs me everything,
I learn that,
I know that!

My perfect school,
I level-up for life,
Life is important,
Like knowlagde!

My perfect school,
Life is a challenge,
School helps us to win,
So we can have good results!

Melina Gündoğ
4/B Sınıfı

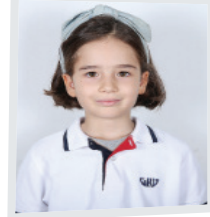
CANIM OKULUM BENİM

Canım okulum benim,
Ben okulumu çok seviyorum,
Her zaman bana bir şey öğretir,
Ben de öğrendiklerimi uygulamam hayatta!

Canım okulum benim,
Beni hayata hazırlar,
Hayat nasılsa
Ben de öyle büyürüm!

Canım okulum benim,
Okul, eğitim demek,
Eğitim, bilgi demek,
Bilgi, hayat demek!

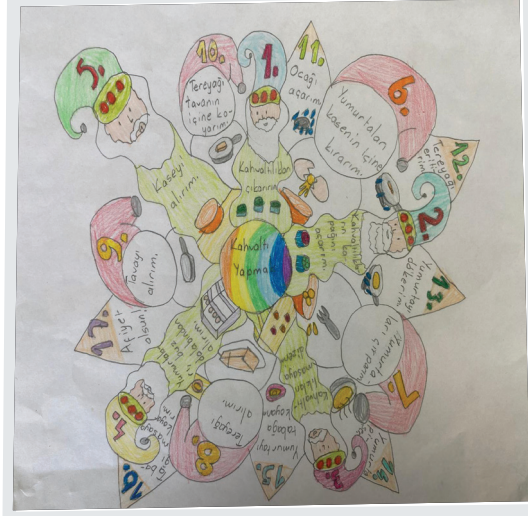
Canım okulum benim,
Eğitim çocukken bitmez!
Her an yeni şey öğrenen
Bu dünyada çok!

Melina Gündoğ
4/B Sınıfı

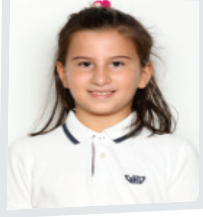
Almila Çetin 2/E Sınıfı

SU VE ANNE

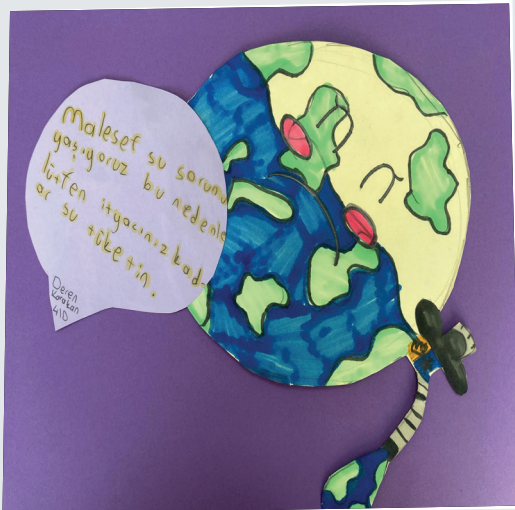
Su hayattır, damlasında umut saklı.
İçtikçe can bulur yüreğimiz aklı.
Serinliği düşer susuz kalmış cana,
Bir nefes olur kuruyan zamana.
Anne sevgisi bir ırmak gibidir,
Kalbimize sessizce akıp gelir.
Bir bakışıyla diner tüm korkular,
Sıcak sesiyle açar yeni yollar.
Su gibi berrak, su gibi temiz,
Anne sevgisi en büyük deniz
Düşüğümüzde kaldırır bizi,
Hayata bağlar kalbimizi.
Su can verir toprağa, çiçeğe, dala,
Anne can verir evlada.
Biri bedenimizi yaşatır her an,
Biri ruhumuzu sarar zaman zaman.
Su hayattır, anne de öyle,
İkisi de mucize bu dünyada böyle.
Biri içimizde akar sessizce,
Biri kalbimizde yaşar ömürce.

Asya Tataroğlu 3/A Sınıfı

Ayça Kılıç
4/E Sınıfı

Deren Karakan 4/D Sınıfı

Deniz Ay 2/A Sınıfı

TEMİZLİK

Temiz ol, sağlık istiyorsan
Ellerini yıka her zaman.
Maalesef temiz olmazsan sağlıklı olamazsın.
İyi ki su ve sabun var.
Zevklidir temiz olmak.
Lazım herkese sağlıklı hayat,
İçip yiyelim sağlıklı besinler.
Keyfidir sağlıklı olmak.

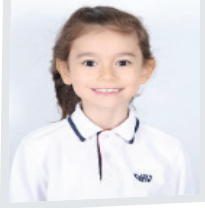
Deniz Neva Kuyruk
3/C Sınıfı

HAYALLERİM

Gökyüzüne baktım bir akşam,
Yıldızlar fısıldadı yavaş yavaş,
Bir dilek tuttum kalbimden,
Uçsun istedim hayallerim
kuş gibi.

Rüzgâr saçlarımı okşadı,
Umudum büyüdü içimden,
Küçük bir adım attım yarına,
Cesaretle yürüdüm
gülümseyerek.

Belki yolum uzun biraz,
Belki bazen yorulurum,
Ama vazgeçmem
hayallerimden,
Çünkü ben inanırsam
başarıyorum.

Ela Buse Ersal
4/A Sınıfı

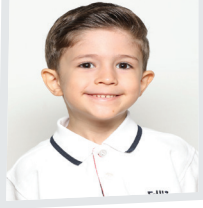

Doruk Sayın 1/C Sınıfı

AL BAYRAĞIM

Nasıl da dalgalanıp durursun
Sen benim için bir gurursun
Her esintide coşup savrulursun
Gönlümde sönmeyen bir korsun

Gölgende huzur bularak yaşarım
Her bakışta umutla dolarım
İçim içime sığmaz taşarım
Sen göklerde ol ben cihanları aşarım

Aras Bulut Turan
2/F Sınıfı

Kerem Eroğlu 1/E Sınıfı

BEN BİR SU DAMLASI OLSAYDIM

Ben bir su damlası olsaydım bembeyaz bir
bulutun içinde yaşardım.

Bir sürü damla arkadaşım olurdu.

Gökyüzünde, bulutların üzerinde oyun
oynamak ne güzel olurdu.

Yağmur olma zamanı gelince heyecanlanırdım.
Galiba biraz da korkardım.

Yavaş yavaş yeryüzüne inerdim.

Ağaçların ve çiçeklerin üzerine düşerdim.

Belki bir dereye karıştırdım.

Acaba balıklar beni sever miydi?

Evet, evet çok severdi.

Balıklar bensiz yaşayamaz ki!

Ya bir okulun bahçesine düşseydim?

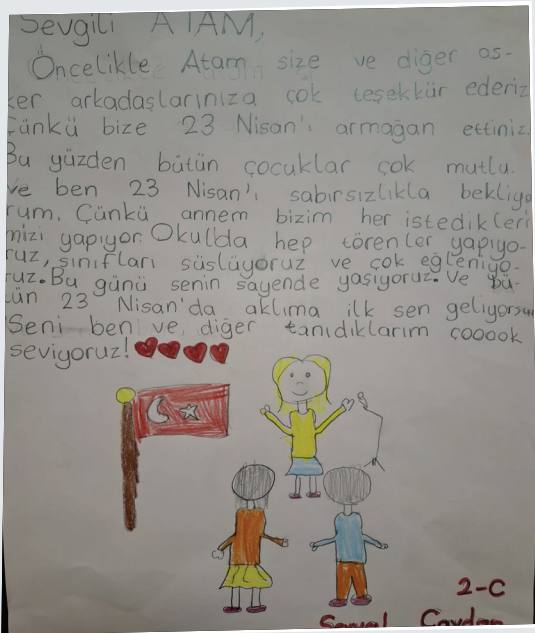
Çocuklar suyla oynamayı sever mi?

Evet, hem de çok severler.

Ama ben toprağa düştüm.

Bütün çiçekleri büyütme için toprağın içine
süzüldüm.

Şimdi koklayın, mis gibi çiçek kokusu size de
geldi mi?

Şeval Çavdar 2/C Sınıfı

Defne Mercanoğlu
3/D Sınıfı

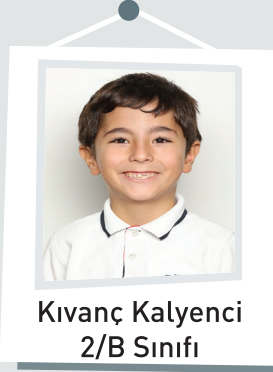
Kıvanç Kalyenci
2/B Sınıfı

GAZİANTEP KOLEJ VAKFI

Kitap okumayı severim.
İyi bir öğrenciyim.
Vatanımı çok severim.
Arkadaşlarımla oynarım.
Nazik davranırım.
Çalışkan bir çocuğum.

Kendimi geliştirmeyi severim.
Atatürk'ü örnek alırım.
Lider olmayı isterim.
Yabancı dil öğrenirim.
Eğlenerek öğrenirim.
Neşeyle okula giderim.
Cesur olurum.

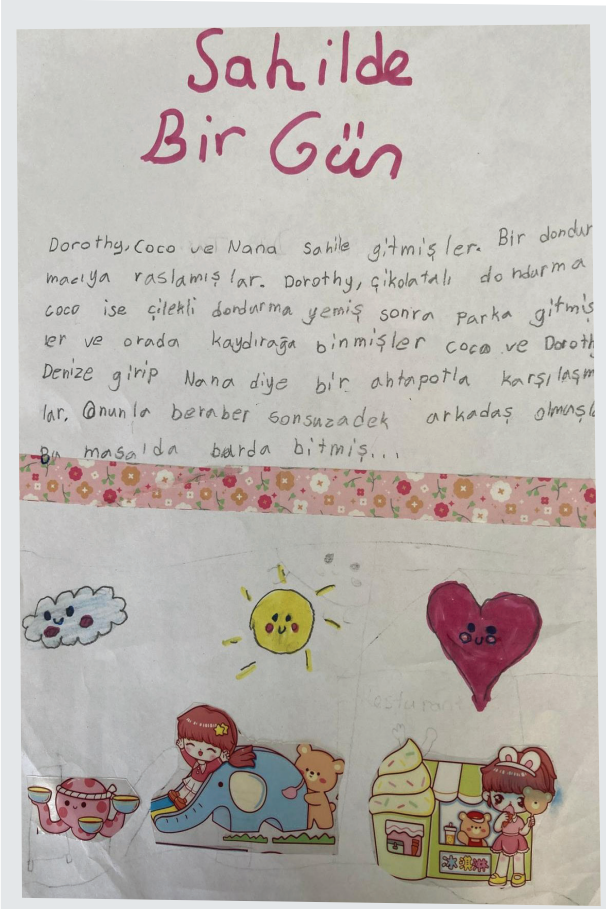
İsmim Kıvanç Kalyenci, ileriye umutla bakarım.

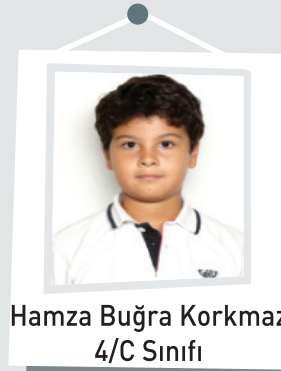
Kıvanç Kalyenci
2/B Sınıfı

KUTUP YILDIZI VE UZAY MELEĞİ

Karanlık bir gece yıldızları seyrediyorum. Parlayan yıldızları seyretmek günün bütün yorgunluğunu unutturdu sanki. Gökyüzünde başka neler mi gördüm, neler mi hayal ettim?.. Durun, durun, size anlatayım da siz de öğrenin. Gökyüzünde birden bir Kutup Yıldızı fark ettim. Aşağıya doğru sanki bana bir şeyler söylüyordu. Ertesi gün havanın kararmasını heyecanla bekledim. Yine gökyüzünü izlerken yanı başımda Kutup Yıldızı belirdi. Çok heyecanlanmıştım. Elimi tutup "Bize yardım eder misin?" dedi. Ben de kendimden emin bir şekilde kafamı aşağı yukarı salladım. Kutup Yıldızı ile gökyüzüne doğru yükseldik. Sonra yıldızların büyük bir tehlikenin içinde olduğunu hissettim ve Kutup Yıldızı'na, "Bütün yıldızlar neden ağlıyor?" diye sordum. Kutup Yıldızı ise bütün evlerinin parçalandığını anlattı. "Böyle devam ederse yıldızlar da parçalanabilir." dedi. Yıldızları kurtarmalıydım. Onlar olmazsa ben geceleri neyi izleyecektim? Hemen aklıma Güneş geldi ve Kutup Yıldızı'na, "Güneş'in yanına gidelim, o bize ne yapmamız gerektiğini söyler." dedim. "Bu çok iyi bir fikir." dedi Kutup Yıldızı. Tekrar uçarak Güneş'in yanına gittik ve olanı biteni anlattık. Güneş kitabını açtı ve "Size ancak Uzay Meleği yardım edebilir." dedi. Hemen Uzay Meleği'nin yanına gittik ve güçlerimizi onunla birleştirdik. Uzay Meleği çok güçlenmişti. Yayılmış olduğu ışıkla bütün meteor taşlarını parçaladı. Sonra meteor taşlarının nereden geldiğini bulduk. Bir kara delik bizi çekti. Kutup Yıldızı bütün yıldız arkadaşlarını çağırdı. Hep birlikte meteor taşlarını yenmeliydik. Büyük bir meteor bize çarpmak için hızla üzerimize geliyordu. Uzay Meleği'nden aldığım güçle ışığımı bütün meteorların üzerine gönderdim. Hepsi parçalanırken kara delikten çıkmayı başardık ve kara deliği bir daha açılmamak üzere kapattık. Yıldızlar çok sevindi. Ben de çok mutlu oldum. O günden sonra gökyüzüne baktığımda Kutup Yıldızı'nın bana göz kırptığını hissediyordum.

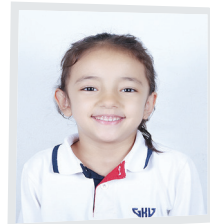
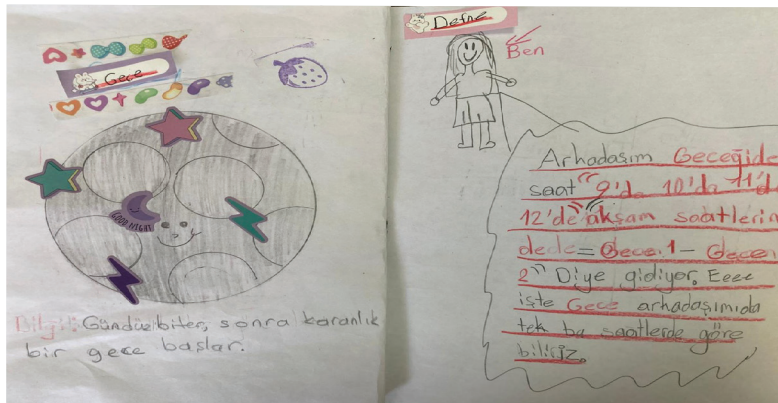
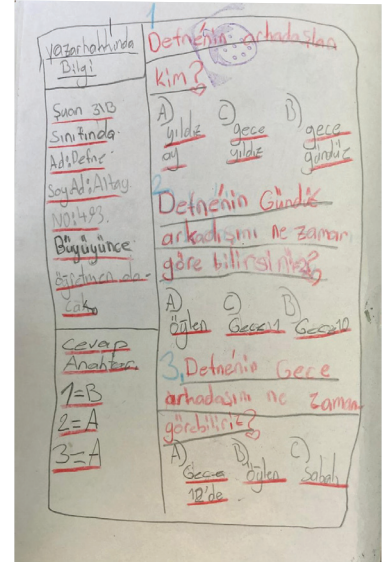
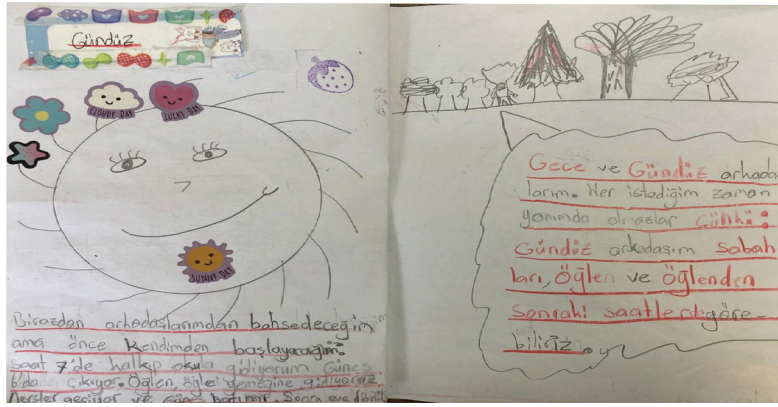
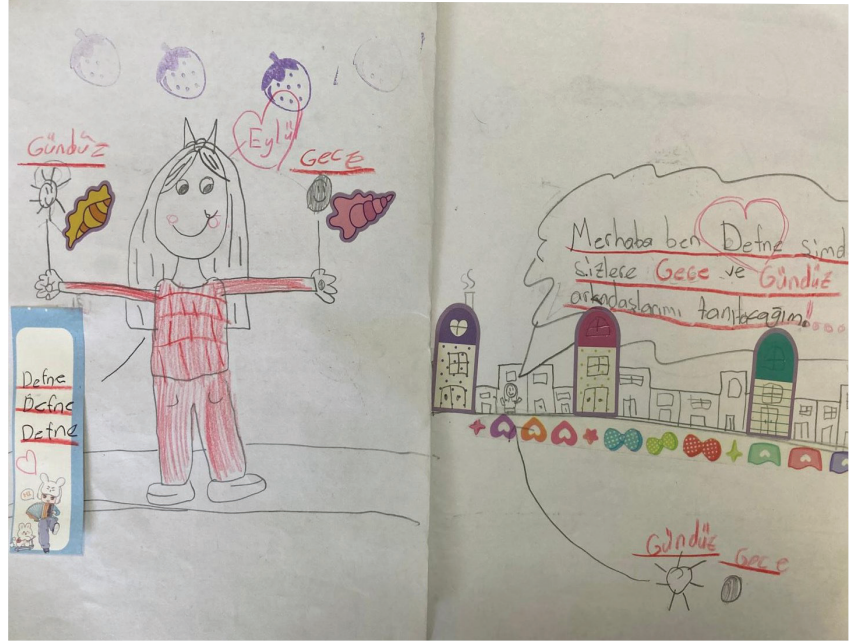
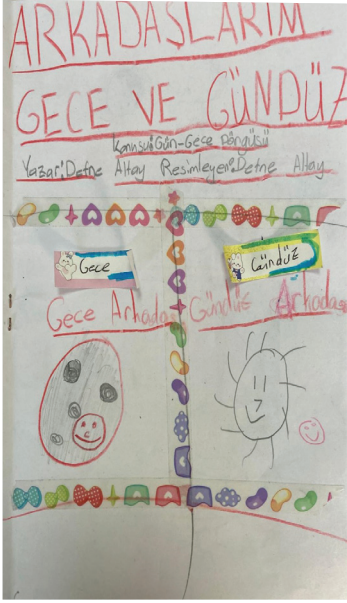

Gülce Dila Taş 1/F Sınıfı

Hamza Buğra Korkmaz
4/C Sınıfı

Defne Altay'ın Kaleminden

Defne Altay
3/B Sınıfı

23 NİSAN

Arya sabah erkenden uyanmış. Arya, 23 Nisan'ın neden kutlandığını çok merak ediyordu. Bir gün annesine sormuş:

— Anne, 23 Nisan neden bayram?

Annesi gülümseyerek cevap vermiş:
— 23 Nisan, Atatürk'ün çocuklara armağan ettiği bir bayramdır. 23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi açılmıştır. Bu yüzden bu gün hem Ulusal Egemenlik hem de Çocuk Bayramı olarak kutlanır.

Arya annesini dikkatle dinlemiş. Gözleri heyecanla parlamış.

— Anne, peki ne zaman 23 Nisan olacak? diye sormuş.

Annesi,
— Bir hafta sonra, demiş.

Arya her gün takvime bakmış. Günleri saymış. Sonunda beklediği gün gelmiş. O sabah heyecanla uyanmış. Hemen hazırlanmış ve kahvaltısını yapmış. Okula giderken çok mutluymuş.

Okula vardığında her yer bayraklarla süslenmişmiş. Kırmızı beyaz balonlar asılmış. Sınıflar rengârenk olmuş. Arya ve arkadaşları da sınıflarını süslemişler. Hep birlikte güle güle çalışmışlar.

Tören başladığında herkes saygıyla ayağa kalkmış. İstiklal Marşı okunmuş. Arya dimdik durmuş ve marşı gururla söylemiş. O an kalbi sevinçle dolmuş.

Sonra şiirler okunmuş, şarkılar söylenmiş, gösteriler yapılmış. Çocuklar neşe içinde dans etmişler. Arya o günün sadece eğlence değil, aynı zamanda önemli bir gün olduğunu anlamış.

Eve dönerken annesine şöyle demiş:

— Anne, Atatürk çocukları çok sevdiği için bu bayramı bize armağan etmiş. Biz de ülkemizi çok sevmeliyiz.

Annesi onu kucaklamış.

— Aferin sana, demiş.

Arya o gün hem eğlenmiş hem de 23 Nisan'ın anlamını öğrenmiş.

O akşam Arya yatağına uzandığında kalbi sıcacık olmuştu. Önceden 23 Nisan'ın sadece eğlenceli bir gün olduğunu düşünüyordu. Ama şimdi bunun çok önemli ve anlamlı bir bayram olduğunu biliyordu. Atatürk'ün çocuklara verdiği değeri düşününce kendini özel hissetti. "Ben de ülkemizi çok seveceğim ve iyi bir çocuk olacağım," diye söz verdi. Gözlerini kapatırken yüzünde tatlı bir gülümseme vardı.

Sare Nur Sayılır
2/D Sınıfı

Acaba Poti'nin Boynu Neden Uzun?

Fatma Neva Kaya
1/B Sınıfı

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde ben annemin beşiğine bakarken birden içine düştüm ve güzeeeeel bir masal açıldı. Hadi maceraya başlayalım.

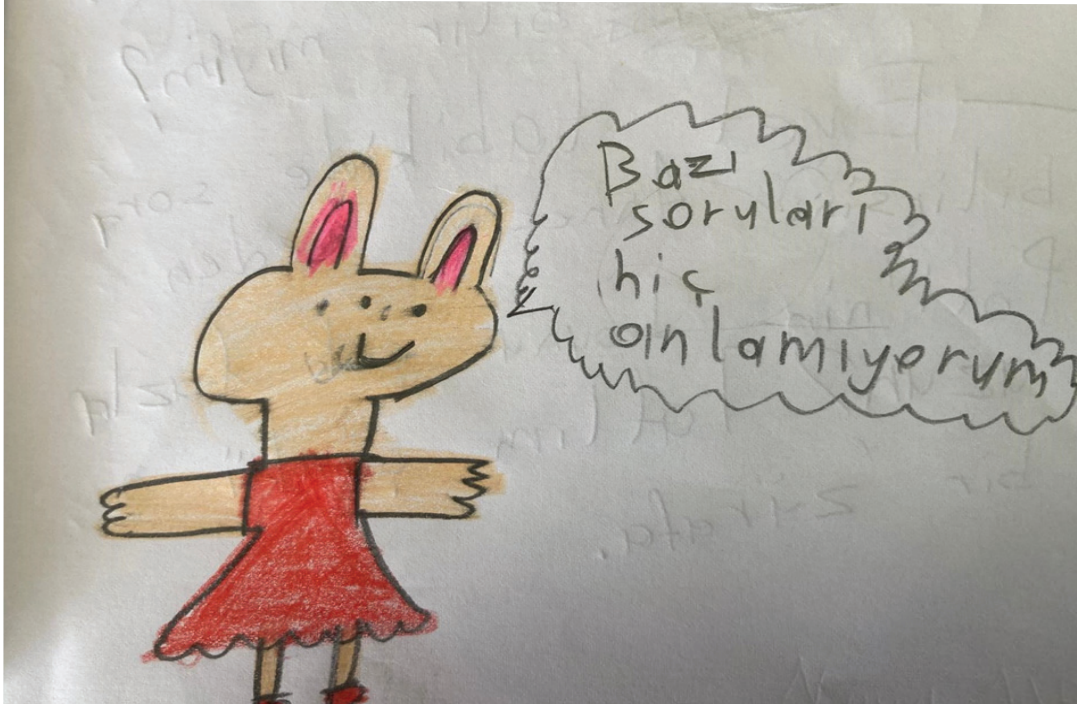
- Annecim ben bir şeyi merak ediyorum da sana sorabilir miyim?

- Evet, tabii ki de sorabilirsin.

- Annecim neden Poti'nin boynu çok fazla uzun?

- Tatlım çünkü o bir Zürafa.

- Of şimdi ben hiçbir şey anlamadım ki ya. Ama ben neden uzun boyunlu değilim of ya. Her zaman Poti ebe olunca topu bize denk getirebiliyor. Ama bu haksızlık değil mi? Oooooooo of of of...

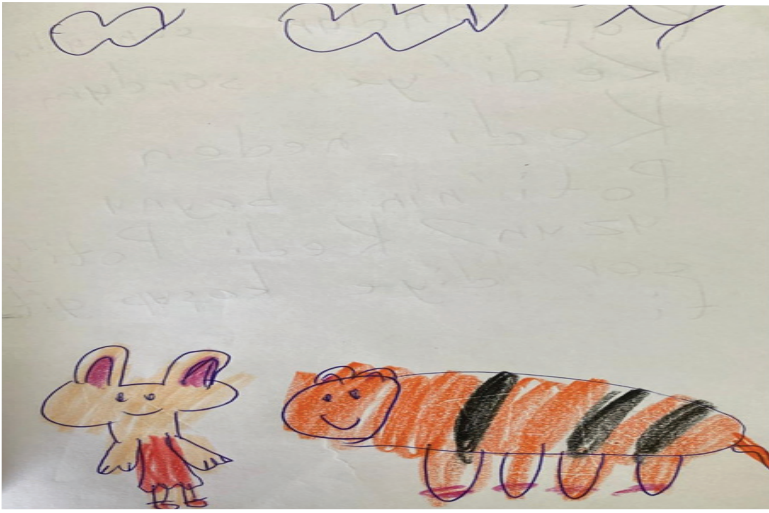
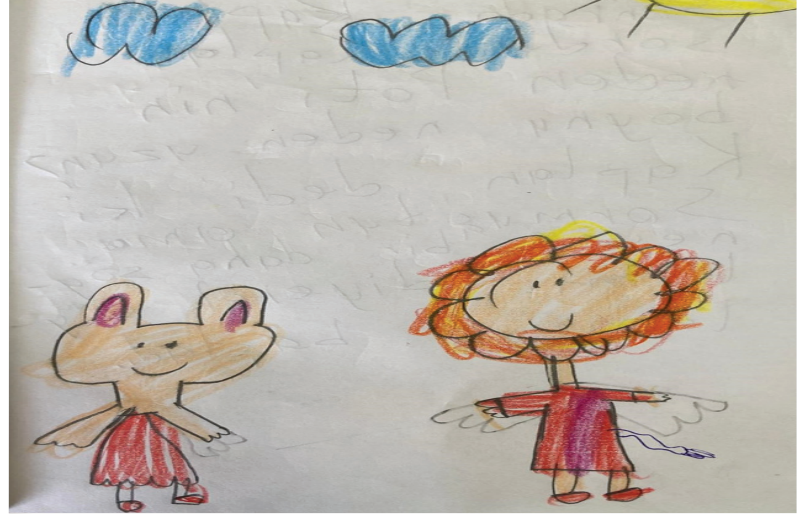

Bir Aslan'a sorayım acaba yine aynı cevabı verecek mi?

- Aslan neden Poti'nin boynu çok uzun?

- Sen sormuştun ya, neyse bir daha söyleyeyim. Çünkü o bir zürafa efendim efendim. Züraafaaaa olduğu için.

- Tamam anladım zürafa olduğu içinmiş. Her zaman aynı şeyi söylüyorsun.

-Sonra Kaplan'a sordum. Kaplan, neden Poti'nin boynu uzun?

- Kaplan dedi ki, sormuştun ama neyse bir daha söyleyeyim diyerek söylemeye başladı.

Kaplan'dan sonra da Kedi'ye sordum. Kedi neden Poti'nin boynu uzun?

- Kedi Poti'ye sor diyerek koşup gitti.

GAZİANTEP KOLEJ VAKFININ TARİHİ VE KURUCUSU

Türkiye’de özel eğitim kurumları arasında önemli bir yere sahip olan Gaziantep Kolej Vakfı, modern eğitim anlayışını benimseyen ve yıllar içinde binlerce öğrenci yetiştiren köklü bir eğitim kurumudur. Kurum, özellikle Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde eğitim kalitesinin yükselmesine katkı sağlayan önemli kuruluşlardan biri olarak kabul edilmektedir. Kuruluşundan itibaren çağdaş eğitim anlayışını benimseyen vakıf, akademik başarıların yanı sıra kültürel, sosyal ve bilimsel alanlarda da öğrencilerin gelişimini desteklemeyi amaçlamıştır. Gaziantep’te eğitim alanında önemli bir boşluğu dolduran bu kurum, yıllar içinde büyüyerek bölgenin en saygın eğitim kurumlarından biri haline gelmiştir.

Gaziantep Kolej Vakfının kuruluşu, Gaziantep’li sanayici ve hayırsever iş insanı Cemil Alevli’nin vizyonu ve öncülüğü sayesinde gerçekleşmiştir. 1963 yılında Gaziantep’te bir grup eğitim gönüllüsü ve hayırseverin katkılarıyla kurulan bu kurumun temel amacı, gençlere çağdaş, bilimsel ve yabancı dil ağırlıklı bir eğitim sunmaktır. Kurum, eğitim faaliyetlerine ilk olarak oldukça mütevazı koşullarda başlamıştır. İlk yıllarda bir Antep evinde eğitim verilmiş ve yalnızca 129 öğrenci ile öğretime başlanmıştır. Buna rağmen kısa sürede büyük bir gelişim gösteren okul, Gaziantep halkının desteğiyle büyümeye devam etmiştir.

Elif Karakoç
6-A Sınıfı

Kurucu Cemil Alevli, yalnızca bir sanayici değil aynı zamanda eğitime büyük önem veren bir toplum lideridir. 1901 yılında Gaziantep'te doğan Alevli, genç yaşlardan itibaren sanayi ve ticaret alanında başarılı girişimlerde bulunmuş ve şehrin ekonomik gelişimine önemli katkılar sağlamıştır. Özellikle tekstil sektöründe kurduğu fabrikalar, Gaziantep'in sanayileşme sürecinde önemli bir rol oynamıştır. Bununla birlikte Alevli, toplumsal kalkınmanın yalnızca ekonomik gelişmeyle değil, aynı zamanda eğitimle mümkün olacağına inanmıştır. Bu nedenle hayatının önemli bir bölümünü eğitim yatırımlarına ve gençlerin yetişmesine adanmıştır.

Cemil Alevli'nin eğitim konusundaki en büyük hedeflerinden biri, Gaziantep'te gençlerin kendi şehirlerinde kaliteli bir eğitim alabilmelerini sağlamaktır. O dönemde birçok öğrenci iyi bir eğitim alabilmek için farklı şehirlere gitmek zorunda kalıyordu. Alevli, bu sorunu çözmek amacıyla modern eğitim anlayışına sahip bir okul kurma fikrini hayata geçirdi. Bu okulda yabancı dil eğitimi, bilimsel düşünce ve

çağdaş eğitim yöntemleri ön planda tutuldu. Kurum, eğitim anlayışını büyük ölçüde Mustafa Kemal Atatürk'ün eğitim ve modernleşme vizyonuna dayandırmıştır. Böylece okul yalnızca akademik başarıyı değil, aynı zamanda çağdaş ve bilinçli bireyler yetiştirmeyi hedeflemiştir.

Kuruluşunun ilk yıllarında okul, "Gaziantep Koleji Açma ve Yaşatma Derneği"nin desteğiyle faaliyet göstermiştir. Daha sonra kurum büyüyüp gelişerek daha güçlü bir kurumsal yapıya kavuşmuştur. 1973 yılında alınan bir Bakanlar Kurulu kararıyla kurum vakıf statüsü kazanmış ve adı resmî olarak Gaziantep Koleji Vakfı olmuştur. Bu gelişme, kurumun daha geniş imkânlarla sahip olmasını ve eğitim faaliyetlerini daha sistemli bir şekilde yürütmesini sağlamıştır. Vakıf yapısı sayesinde eğitim yatırımları artmış ve okulun fiziki imkânları geliştirilmiştir.

Yıllar içinde Gaziantep Koleji Vakfı büyük bir gelişim göstermiş ve modern bir eğitim kampüsüne dönüşmüştür. Anaokulu, ilkokul, ortaokul ve lise kademelerinde eğitim

veren kurum, çağdaş eğitim teknolojilerini kullanarak öğrencilerin akademik ve sosyal gelişimini desteklemektedir. Aynı zamanda spor, sanat ve kültürel faaliyetlere verdiği önem sayesinde öğrencilerin çok yönlü yetişmesine katkıda bulunmaktadır. Kurumun yetiştirdiği binlerce mezun, Türkiye'nin farklı alanlarında önemli görevler üstlenmiş ve ülkenin gelişimine katkı sağlamıştır.

Sonuç olarak Gaziantep Koleji Vakfı, kuruluşundan günümüze kadar geçen süreçte eğitim alanında önemli bir misyon üstlenmiş ve birçok başarılı öğrenci yetiştirmiştir. Kurucusu Cemil Alevli'nin ileri görüşlü düşünceleri ve eğitime verdiği değer sayesinde kurum, Gaziantep'in en köklü eğitim kuruluşlarından biri haline gelmiştir. Günümüzde de modern eğitim anlayışını sürdürerek yeni nesillerin yetişmesine katkı sağlamaya devam etmektedir. Vakıf, hem Gaziantep'in eğitim hayatında hem de Türkiye'de özel eğitim kurumları arasında önemli bir yere sahiptir.

DOSTLUK

Elif Çapan
6/E Sınıfı

İnsan hayatında dostluk gerçekten önemli midir? Bence evet. Onunla istediğini paylaşabiliyorsun o da seni yargılamadan dinliyor. Bence bu da çok önemli onun seni yargılamadan dinlemesi. Yani tabii en sonunda sana ya öğüt verecek ya da bir tavsiye verecek ve sen hatan varsa hatanı anlayacaksın. Dostluk aynı zamanda güven ister. Sen ona güvenmelisin, o da sana güvenmeli. Dostluk güven, sevgi ve saygıyı dengede tutar.

olmasa bile birbirimizi unutturmuyoruz. Ben bazen ona tavsiyelerim ve öğütlerimle yol oluyorum. Haliyle zamanla dostumla daha da yakınlaşıyoruz. Artık en yakınım gibi oluyor ve bu bana çok iyi hissettiriyor. Eğer bir dostun varsa hayatta 1-0 öndesindir. Ben galiba hayatta, 1-0 öndeyim. Sonuç olarak bence dostluk hayatı güzelleştiren en değerli bağlardan biri. Onların kıymetini bilmeli, onlara iyi davranmalıyız.

Dostum beni hep doğruya yönlendirir. Bununla ilgili bir atasözü de var "Dost Acı Söyler." Dostum benim iyiliğimi ister. Acılar bazen doğru olanlardır ve yapmak istemeyebiliriz ama dostumuz bizi uyarır ve doğruya yönlendirir. Yıllar geçse de bazı şeyler değişmez diye düşünüyorum. Gerçek dostluk böyledir. Araya mesafe girse bile o bağ kolay kolay kopmaz. Çünkü dostluk için zaman gerekir bir anda dost olunmaz. Yani bir anda dostumdan ayırlamam çünkü bizim dost olmamız uzun sürdü eğer gerçek dostsak zaten bir anda ayrılmayız. Bazen kalabalık içinde kendini yalnız hissedersin ama dostun olunca o yalnızlık gider. Mesela dostumuz okula gelmese kendimizi yalnız hissederiz ama o olunca daha iyi hissederiz. Dostumun yanında ağlayıp gülebiliyorum yani onun yanında kendim gibi oluyorum işte o benim dostum diyorum. Bir de o ben yokken beni savunabiliyor, ben o yokken onu savunabiliyorsam zaten dostumdur. Çünkü orada olmasam ya da o yanımda

Çağatay Kuyruk

EJDERHA VE AVA

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir ejderha varmış. Kasaba halkından çok korktuğu için onlardan hep kaçarmış. Kasaba halkının da bir efsanesi varmış. Bu efsane şöyleymiş:

Antik Çağ zamanında bir ejderha kasabaya sürekli uğrar ve bir koyun kaçırmış. Koyunları canlı canlı yediği söylenirmiş. İşte efsane buymuş. Kasabada da Ava adında bir kız yaşarmış. Ava ejderhalarla çok ilgilenirmiş ve efsanenin gerçek olduğuna eminmiş. Bir gün annesinden gizli bir çanta hazırlamış. Bu çantada el feneri, kek, süt, makas, diş fırçası, kalem ve bir not defteri varmış. Not defteri sayesinde keşfettiklerini not edebilirmiş. Ava hazırlığını bitirince rahat bir eşofman, tişört ve ceket giymiş. Ardından hemen pencereyi açıp dışarı atlamış. Bir kasaba girmiş. Kasabın çırağı arkadaşımı. Ondan koyun eti istemiş. Parayı ödeyip eti çantasına koymuş. Kasaptan çıkmış ve kasabayı geçene kadar yürümüş. Yolda bir sürü mağara görmüş. Hepsine girip çıkmış ama ejderhayı görememiş. Sonuncu mağaraya girmiş. Artık umudu kalmamış. Mağaraya girince parlayan mavi bir deri görmüş. Heyecanlanmış ve el fenerini açmış. Karşısında mavi tonlarında korkak görümlü yavru bir ejderha fark etmiş. "Merhaba!" diye seslenmiş. İlk önce ejderha korkmuş. Ama Ava'nın bir şey yapmadığını görünce bir adım atmış, Ava da ona bir adım atmış. O anda ejderha ile günler geçireceğini anlamış. Ejderhaya resimlerle İngilizceyi öğretmeye çalışmış. İnsanlardan korkmaması gerektiğini anlatmış. Çok da yumuşak huylu bir ejderhaymış. Ejderhaya "İsveç Kısa Burnu" ismini koymuş. Çünkü bu adda bir ejderha türü varmış. Kısaca "Kısa Burun" diyormuş. Kısa Burun İngilizceyi öğrenmiş. Ama Kısa Burun "R" harfini "Y" diye okuyormuş. Bunun dışında her şeyi güzel öğrenmiş.

Sonunda Ava Kısa Burun'u kasaba halkıyla tanıştırmaya karar vermiş. Bu çok önemli bir karar olmuş. Ama Ava Kısa Burun'un daha fazla saklı yaşamasını istemiyormuş. Fakat Kısa Burun'u kasabaya nasıl fark ettirmeden götüreceğini bilmiyormuş. Kısa Burun bir anda ağzını açmış ve "Ben göyünmez olabiliyim, Ava. Ayrıca düşünce de okuyabiliyim, sadece istediğim zaman." Ava ilk şaşırmış, ama sonra hemen, "O zaman hadi görünmez ol ve gidelim." Ava o anda Kısa Burun'un düşüncesini okuduğunu anlamış. Kısa Burun görünmez olmuş ve kasabaya yürümüşler. Kasabaya varınca Ava bütün kasaba halkını meydanda toplamış ve şöyle demiş: "Size göstereceğim şeyi gösterince sakın korkmayın. O zararsız! Onu korkutmamaya çalışın lütfen. Kısa Burun, şimdi!" Kısa Burun görünmez olmayı bırakmış. Kasaba halkından "Aaa, ooo, uuu!" gibi sesler çıkardılar ve fısıldaşmaya başladılar. Ava tekrar "Size zarar vermez, yardım eder!" dedi. Fısıldaşmalar kesildi herkes Ava'ya dik dik baktı. Sonra "Ama üstümüze ateş püskürtür!" dediler koro halinde. Ava dedi ki "Tekrar söylüyorum, zararsız o! Dilimizi de konuşabiliyor." Kasaba halkı tekrar fısıldaşmaya başladı. Sonra bir adam çıktı ve dedi ki "Tamam, bizimle kalabilir. Fakat yardım etsin ve kimseye de ateş püskürtmesin." Kasaba halkı onaylayan fısıldaşmalar yaydı. Ava çok mutlu oldu. Kısa Burun titrek bir sesle "meyhaba" dedi. Kasaba halkının kalbi yumuşadı ve onlarda çok mutlu oldular. İki gün sonra Kısa Burun halka yardım ediyor, konuşuyor ve çocuklarla oyun oynuyordu. İşte günler böyle geçip gitti.

İpek ÖZBAŞ
5-F Sınıfı

ÖLÜM SESSİZLİĞİNDE BİR EŞ ARAMAK

Günlerdir insanlar gülüp ağlayıp heyecanlanıp öfkeleniyordu. Bu durmak bilmeyen duygu değişimi de neyin nesiydi böyle? Şehrin duygu değişimi son bir aydır devam ediyordu. Her şeyin şekli rengi sayısı... Sanki yenilen meyveler, giyilen giysiler, eski görünüşü hep farklılaşmıştı. Bu kaosun nedeni ise tek bir şeydi: Melosu... Neydi? Niçin buyurleşim yerini seçmişti? Daha da önemlisi kimin yüzünden? Victor ve Saki annesiz babasız doğan çocuklardan başka birileri değildi. Victor, Satalyus Oteli'nin kayıp eşya sorumlusuydu. Fırtınalı bir günde mahzenindeki pencereden kırmızı giysisiyle sırlısklam bir kız gelmişti. O da haliyle içeriye girmesine izin vermişti. Adı Saki idi. Bir de By Syle vardı. Otelin müdürüydü. Sinirli çatık kaşlı sert biriydi. Otelin kayıp eşya sorumlusu Victor, yine fırtınalı bir günde sahilde vurmuştu, bir liman kasabasının içinde. Onu otelin sahibi Yaly otele almıştı. Saki'yle beraber Victor en iyi arkadaş olmuşlardı ilerleyen zamanda. Bir kitap satılan yer vardı. Tuhaf Kitapçı. Burada deniz maymunu vardı. Bu alet insanların kaderini belirliyordu. Yani yaklaşık 3-4 aydaki kaderini. Victor ve Saki'nin kitabı ise aynıydı ve adı "Sır Melosu" yazar Sebastian Yılanbalığı. Öğrendikleri üzere kitaptan Victor Limon'un gemisinin adı yazıyordu "S1 47" ve Limon'un yeri Victor'un bildiği tek şey geminin adıydı ve aynıydı. Peki, Sebastian Yılanbalığı bunu nereden biliyordu? İmkansızdı çünkü o gemideki herkes ölmüştü ama nasıl biliyordu? O sayfadan sonra kitabı okumayı bıraktılar. Saki ne kadar istese de Victor o kadar istemiyordu.

Bu efsane Melosu'yu kitapçının sahibi Lisa'dan öğrendiler. Sahilde ne zaman fırtına çıkar, ölüm sessizliğinde eşini arar. Bunun üzerine sahildeki teknelerin arasında buldular kendilerini. Sahildeki sis bir devin nefesi gibi kasabaya çökmüştü. Victor elindeki Sır Melosu kitabınının 21. sayfasını açmaya cesaret edemiyordu ama Saki'nin o sessiz bakışı altındaki baskı onu limon kasasına doğru sürüklüyordu. Satırdaki "S1 47" kodu sadece bir kod değil aynı zamanda geminin koordinatlarıydı... Bak Victor diye fısıldadı Saki, parmağıyla ufuğu işaret ederek fırtına dindiğinde ortaya çıkan o parıltılı Melosu kayıp eşya değil o bizzat Melosu'nun kendisi. Oteldeki Kayıp Eşya Ofisi'nin tozlu raflarında duran eski pusula o gece sebepsizce kuzeyi değil otelin altındaki mahzeni gösterdi. By Syle'in sert adımları koridorda yankılanırken iki arkadaş otelin karanlık dehlizlerine süzülüler. Tuhaf Kitapçı'daki Deniz Maymunu'nun kehaneti kulaklarında çınlıyordu: "Kendi adını bir kitabın içinde bulan, kaderini

denizin dalgalarıyla yazar." Mahzenin sonundaki paslı kapı Victor'un küçükken bulunduğu limon kasasından yapılmıştı sanki. Kapı gıcırdayarak açıldığında karşılarında Sebastian Yılanbalığı'nın yıllardır sakladığı o büyük sır duruyordu: Melosu aslında ölümsüzlüğü arayan bir deniz yaratığı değil; yüzyıllar önce eşini kaybetmiş, anıları suların soğukluğuna karışmış bir... "20. sayfadan sonra neden boş biliyor musun?" dedi Saki, kitabı Victor'un elinden alırken. "Çünkü geri kalanını biz yaşayacağız. Melosu'nun aradığı eşi aslında ölmedi; o sadece başka bir zaman diliminde, başka bir gemi güvertesinde tıpkı senin gibi bir limon kasası içinde bu kıyıya vurulmayı bekliyor." Dışarıda fırtına yeniden patlak verdiğinde Victor ilk kez korkmadı. Sebastian Yılanbalığı'nın neden her şeyi bildiğini anlamıştı. Sebastian geçmişin habercisiydi, kendisi ise geleceğin bekçisi. İkisi el ele tutuşup devasa dalgaların sahili dövüşünü izlerken sisin içinden gümüş gözlü bir karartının onlara gülümsediğini gördüler. Melosu artık yalnız değildi...

Fatma Zehra Yaşar
5-F Sınıfı

SÜRPRİZ ZİYARET

Soğuk bir kış günüydü; yaprakların hışırtısı, rüzgârın uğuldaması ve kuşların cıvıltısı kulağına kadar geliyordu. Sobadaki yanan odunların azaldığını görünce gidip odun toplaması gerektiğini anladı, üstünü giyip baltasını aldı ve en yakındaki ağaca doğru yürüdü. Karın altında olan çimenlerin ucu dikkatli bakınca görünüyordu. Ağacın yanına varınca balta ile ağacın gövdesine vurdu ancak ağaca hiçbir şey olmamıştı. Baltasına bakınca baltasını yamulduğunu gördü ve içinden "Bu, kırılan dördüncü baltam." dedi. O sırada arkasından ona doğru gelen yabani domuzu gördü cebindeki çakıyı tam çıkaracaktı ki domuz üstüne doğru atladı ve onu son anda oradan geçen Sibiryaya kurdu kurtardı.

Kurt, adama baktı ve sonra domuzu yemeye başladı ve kalan son parçayı da adamın önüne doğru sürükledi. İşte o an adamın hayatının değiştiği andı. Kurt, adamın omzunun arasına doğru sokuldu. Adam da üstündeki ceketini kurtta sardı. Onu evine aldı. Gidip yan taraftaki kulübeden yedek baltasını almak için dışarıya çıktı ve sonra kendi evinden iki el ateş sesini duydu. Pencere aralığından baktığında tanımadığı bir kişinin yerde ulduğunu gördü. Çakısını aldı, içeriye girdi. Bir de ne görsün? Yerde yatan adamın onu ziyarete gelen en yakın arkadaşı olduğunu fark etti. Ona sürpriz yapmak için onun evine kadar gelmişti ancak bu sürpriz bir kâbusa dönmüştü.

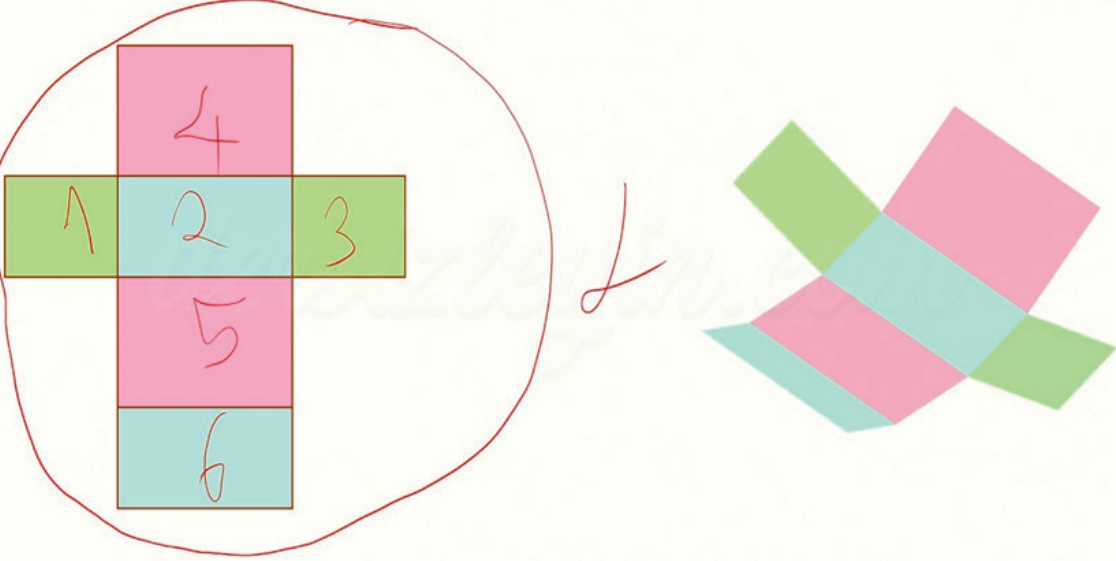
Birden nefesi daraldı ve kan ter içinde uykudan uyandı. İşte o zaman rüyasındaki sürpriz ziyaretin uykusundaki kâbus olduğunu fark ederek rahatladı ve tekrar uykuya daldı.

Mehmet Erdem Çekirdek
5-F Sınıfı

ORİGAMİNİN PÜF NOKTALARI

Dikdörtgenler Prizması Açılımı

o 6 tane dikdörtgenel bölgeden oluşmaktadır.

Merhaba, şimdi size origamiyle alakalı püf noktalardan bahsedeceğim:

1. İyi bir şekilde katlamak. Kâğıdı ne kadar iyi ütülerseniz zor kısımları da o kadar kolay yaparsınız.
2. Olabildiğince ölçülere uyun. Eğer kafanızdan öylesine kare yaparsanız yapacağınız origami düzgün olmaz.
3. Oldukça kaliteli kâğıtlar kullanın. Eğer kalitesiz kâğıtlar kullanırsanız herhangi bir katlamada kâğıdınız yırtılır.
4. Eğer yeni başladıysanız öncelikle olabildiğince basit şeyler yapın.
5. Ben origamiye başladığımda basit ve kullanışlı şeyler yaptım. Siz de yeni başladıysanız basit ve kullanışlı şeyler yapın.
6. Eğer 3 boyutlu şeyler yapacaksanız şeklin direkt açılımını yapın. Açılımı derken 3 boyutlu şeylerin açtığınızda şeklin asıl hâli. Ve eğer tek tek şeklin parçalarını birleştirirseniz prizmanız olmaz.
7. Bir de kâğıdın uçlarını eşit katlayın, eğer eşit katlamazsanız küçük, ince yerlerde çok zorluk yaşarsınız.

Şimdilik bu kadar.

ORİGAMİ

Origami katla katla eğlenirsin.
Matematik dersini iyileştirirsin.
Görüş açını değiştirirsin.
Boş zamanlarında yapıp yapıp eğlenirsin.

Asel Nur TAŞCI
6/E Sınıfı

CESARET

Eysan YALANKOZ
5/F Sınıfı

Bir zamanlar gecenin gündüzden daha uzun sürdüğü bir kasaba vardı. Bu kasabada herkes karanlıktan korkardı. Çünkü karanlıkla birlikte hayaletler ortaya çıkardı. Fısıldar, gölgelerde dolaşır ama kimseye dokunmazlardı. Yine de insanlar kapılarını kapatır, ışıklarını söndürür, sessizce saklanırlardı. Ama kasabada bir kız vardı. Adı Lorin'di. Lorin korkusuz değildi. Kalbi hızlı atar, dizleri titrerdi. Ama elinde bir lamba taşırdı. Bu bir lamba değildi. İçine korku değil cesaret konulmuştu. Karanlık olmuştu, hayaletler daha da yakındı. İnsanlar saklanmıştı, Lorin ise lambasını yaktı ve sokağa çıktı. Lambanın ışığı küçük ama sıcaktı. Lorin durdu, arkasına döndü ve lambayı hayaletlere doğru kaldırdı.

Sonra fark etti ki: Hayaletler korkutucu değildi, onlar unutulmuş korkulardı. Kimse onları dinlemediği için büyümüşlerdi. Sonra lambayı hayaletlere doğru tuttu. Işık onlara geldiğinde hayaletler küçüldü, şekil değiştirdi. Bazısı bir çocuğun korkusuna, bazısı söylenmemiş bir söze dönüştü.

Mina Yenen

BAYRAK

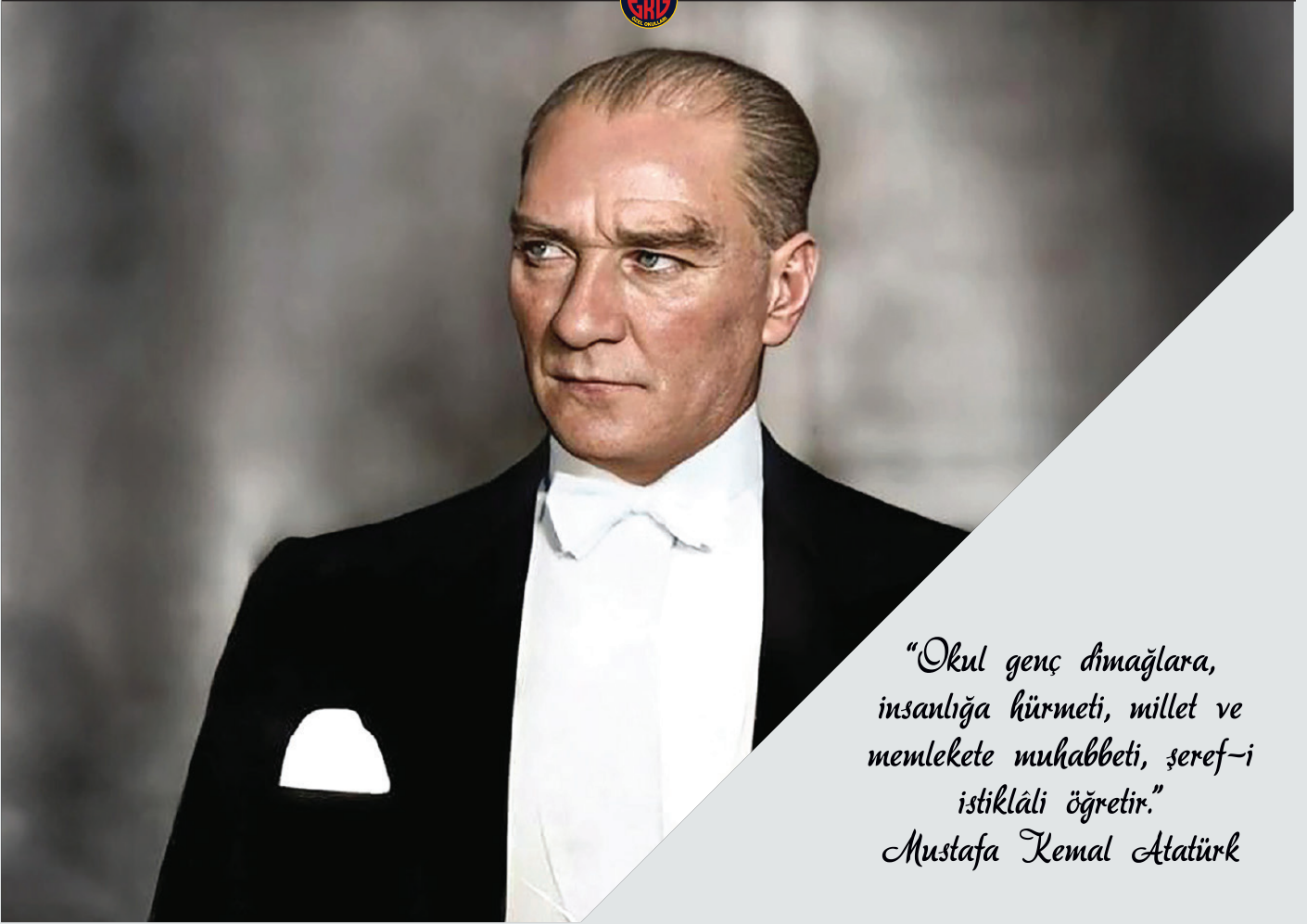
Mavi semalarda dalgalanan al bayrağım,
Şehitlerimizin kanı,
Hürriyetimizin simgesini taşıyorsun,
Mavi göklerde dalgalanıyorsun.
Orda kal istiyorum sonsuza kadar.
Hep şanlı bayrağımız ol,
Hep biricik bayrağımız ol,
Hep bizim bayrağımız ol.
Biz var oldukça inmeyeceksin yere,
Aheste aheste anlayacak herkes,
Bu bayrak göklerde dalgalandıkça
Bu vatan hür kalacak.

Ela DİLSİZ
6/E Sınıfı

Ada Marina Moschini 6/C Sınıfı

*“Okul genç dımağlara,
insanlığa hürmeti, millet ve
memlekete muhabbeti, şeref-i
istiklâli öğretir.”
Mustafa Kemal Atatürk*

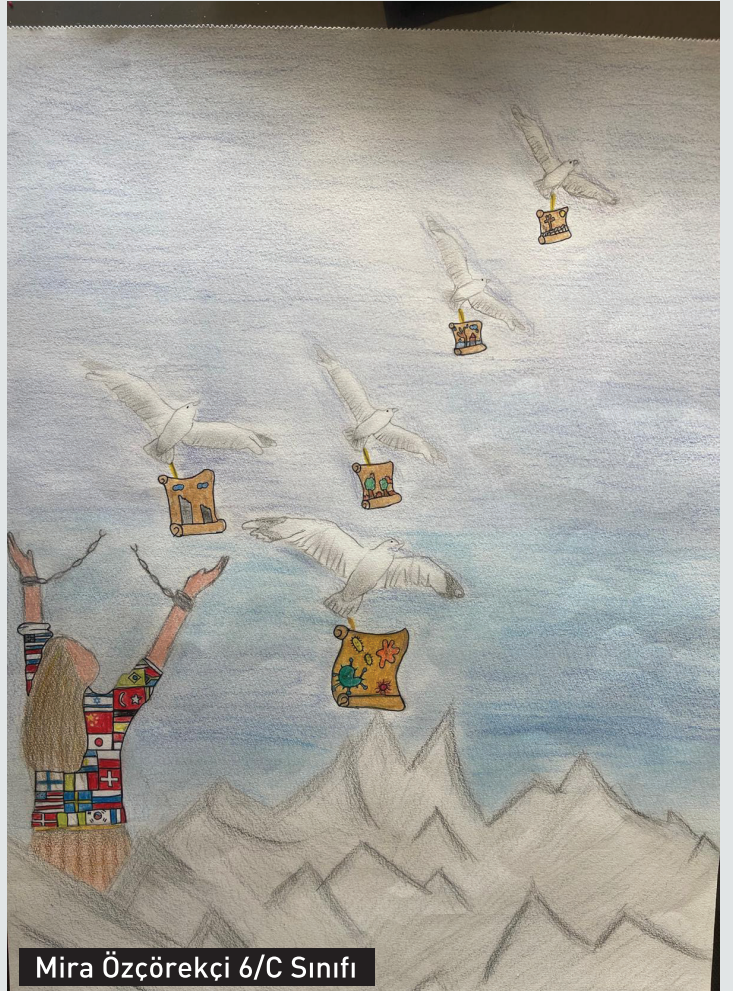

Ela DİLSİZ
6/E Sınıfı

ATATÜRK

Bu millet durur muydu ayakta sensiz?
Haykırabilir miydi özgürce?
Kaygısız uyuyabilir miydi akşamları?
Doğar mıydı güneş her sabah?

Biliyorlardı ki sen oldukça bu millet
yıkılmayacak
Bilmiyorlardı ki sen bir devrim yaratacağısın
Bu milleti kurtaracağısın
Yapamazsın diyenlere inat başaracağısın.

Mira Özçörekçi 6/C Sınıfı

SEZEN AKSU

TÜRK MÜZİĞİNİN MINİK SERÇESİ

Türk pop müziğinin en güçlü ve en etkili isimlerinden biri olan Sezen Aksu, yalnızca sesi ve şarkılarıyla değil, söz yazarlığı ve besteciliğiyle de Türkiye'nin müzik tarihinde derin izler bırakmıştır. "Minik Serçe" lakabıyla anılan sanatçı, yarım asrı aşan kariyeri boyunca hem kendi yorumladığı eserlerle hem de başka sanatçılara verdiği bestelerle bir dönemin ruhunu şekillendirmiştir.

Elif Karakoç
6/A Sınıfı

Çocukluk ve Eğitim Yılları: Gerçek adı Fatma Sezen Yıldırım olan Sezen Aksu, 13 Temmuz 1954'te Denizli'nin Sarayköy ilçesinde doğdu. Ailesi kısa süre sonra İzmir'e taşındı ve çocukluk yılları burada geçti. Küçük yaşlardan itibaren sanata ilgi duyan Aksu, lise yıllarında müzikle daha yakından ilgilenmeye başladı. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesini kazansa da müzik tutkusu ağır bastı ve kariyerini bu alanda sürdürmeye karar verdi.

Müzik Kariyerinin Başlangıcı: Sezen Aksu'nun profesyonel müzik kariyeri 1970'lerin ortasında başladı. 1975 yılında çıkardığı ilk 45'liği ile dikkat çekti. Asıl çıkışını ise 1977 yılında yayımlanan "Kaybolan Yıllar" şarkısıyla yaptı. 1980'li yıllarda yayımladığı albümlerle Türk pop müziğinin temellerini güçlendirdi ve geniş bir dinleyici kitlesine ulaştı.

Özellikle 1984 tarihli Sen Ağlama albümü, sanatçının kariyerinde bir dönüm noktası oldu. Bu albüm, hem satış başarısı hem de içerdiği duygusal ve güçlü şarkılarla Sezen Aksu'yu kalıcı bir yıldız haline getirdi.

1990'lar: Zirve Yılları: 1990'lı yıllar Sezen Aksu'nun üretkenliğinin ve etkisinin en yoğun hissedildiği dönemdir. Gülümse albümü, "Hadi Bakalım" gibi enerjik şarkılarla büyük başarı kazandı. Ardından gelen Deli Kızın Türküsü ve Işık Doğudan Yükselir albümleri, onun hem müzikal çeşitliliğini hem de kültürel derinliğini ortaya koydu. Geleneksel motifleri modern pop altyapısıyla harmanlayan sanatçı, Türk müziğinde özgün bir çizgi oluşturdu.

Besteci ve Yapımcı Kimliği: Sezen Aksu yalnızca bir yorumcu değil, aynı zamanda çok güçlü bir söz yazarı ve bestecidir. Türk pop müziğinin önemli isimlerinden Tarkan, Sertab Erener ve Levent Yüksel gibi sanatçıların kariyerlerinde büyük pay sahibidir. Onlara verdiği şarkılar ve sağladığı destekle adeta bir

"okul" işlevi görmüştür.

2003 yılında Sertab Erener'in Eurovision Şarkı Yarışması'nı kazanmasında da dolaylı olarak önemli bir etkisi olduğu sıkça dile getirilir zira Erener'in kariyerinin mimarlarından biri Sezen Aksu'dur.

Sanatsal Kimliği ve Etkisi: Sezen Aksu'nun şarkılarında aşk, ayrılık, yalnızlık, umut ve toplumsal meseleler sıkça işlenir. Sözlerindeki şiirsellik ve samimiyet, onu dinleyiciler için yalnızca bir sanatçı değil, bir "duygu anlatıcısı" haline getirmiştir. Müziğinde zaman zaman Anadolu ezgilerine, zaman zaman Batı pop ve rock unsurlarına yer vererek kültürler arası bir köprü kurmuştur. Toplumsal konulardaki duyarlılığı ve açık sözlülüğüyle de bilinen sanatçı, zaman zaman yaptığı açıklamalar ve şarkı sözleri nedeniyle kamuoyunda tartışmaların odağında yer almıştır. Ancak bu durum, onun sanat dünyasındaki saygınlığını azaltmamış; aksine güçlü ve bağımsız duruşunu pekiştirmiştir.

Son Yıllar ve Mirası: 2010'lu yıllardan itibaren daha seçici projelerde yer alan Sezen Aksu, aktif konser temposunu azaltmış olsa da üretmeye devam etmiştir. 2022 yılında yayımladığı "Dem" albümüyle müzik kariyerine güçlü bir katkı daha sunmuştur. Bugün Sezen Aksu, Türk pop müziğinin kurucu figürlerinden biri olarak kabul edilir. Yetiştirdiği sanatçılar, yazdığı yüzlerce şarkı ve müziğe kattığı yenilikçi anlayış sayesinde yalnızca bir dönemin değil, kuşaklar boyunca sürecek bir müzikal mirasın temsilcisidir. "Minik Serçe", Türk müziğinin hafızasında her zaman özel bir yere sahip olmaya devam edecektir.

NAZIM HİKMET

DAVET

Dörtnala gelip
Uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir
kısрак başı gibi
uzanan
bu memleket,
bizim.

Bilekler kan
içinde, dişler
kenetli, ayaklar
çıplak
ve ipek bir halıya
benzeyen toprak,
bu cehennem, bu
cennet bizim.

Kapansın el
kapıları, bir daha
açılmasın,
yok edin insanın
insana kulluğunu,
bu davet bizim.

Yaşamak bir ağaç
gibi tek ve hür
ve bir orman gibi
kardeşçesine,
bu hasret bizim.

Kaynakça

Nazım Hikmet
Ran, 835 Satır.
İstanbul: Yapı
Kredi Yayınları.
(Şiir: "Davet").

Nazım Hikmet'in "Davet" şiiri, yalnızca bir şiir değil; aynı zamanda toplumsal dayanışma, özgürlük ve kardeşlik ideallerini dile getiren güçlü bir çağrıdır. Şair, şiir boyunca tarihsel geçmişten toplumsal mücadelelere, bireysel özgürlükten kolektif dayanışmaya kadar birçok temayı epik ve etkileyici bir dille işler. Coğrafi imgeler, semboller ve güçlü benzetmeler aracılığıyla hem Anadolu'nun tarihsel serüvenini hem de insanlığın ortak özlemlerini dile getirir. Bu bağlamda şiir, yalnızca estetik bir metin değil; aynı zamanda toplumsal bilinç uyandırmayı amaçlayan bir davet niteliği taşır.

"Dörtnala gelip Uzak Asya'dan"

Şiir, epik bir hareket ve mesafe duygusuyla başlar. "Dörtnala" kelimesi, coşku, acele ve dinamizmi getirir. "Uzak Asya" ise şairin sosyalist dünya görüşünde önemli bir yeri olan ve aynı zamanda mitolojik ve masalsı bir uzaklığı çağrıştıran bir coğrafyadır. Davet eden kişi, sıradan biri değil; uzak diyarlardan gelen bir kahraman gibidir.

"Akdeniz'e bir kısрак başı gibi uzanan / bu memleket, bizim."

Türkiye coğrafyası, muhteşem bir benzetmeyle ("bir kısрак başı gibi") canlandırılır. Kısрак (dişi at) gücü, asaleti ve özgürlüğü simgeler. Anadolu yarımadası, Akdeniz'e doğru uzanan bir at başına benzetilerek ülkeye hem bir güzellik hem de bir canlılık, bir ruh atfedilir. "Bizim" vurgusu ise sahiplenici, aidiyet duygusuyla dolu ve kolektiftir. Bu topraklar hepimizindir.

Bu iki dizede aslında Türklerin başlangıç noktası olan Uzak Asya'dan şu an bulunduğu Anadolu topraklarına gelişini büyük bir coşku ve epik anlatımıyla açıklar. Geriye dönüş tekniğiyle şiirin başında tarihsel bir hava yaratmıştır. Bu da şiirin ilgi çekmesinde etkili olmuştur.

"Bilekler kan içinde, dişler kenetli, ayaklar çıplak / ve ipek bir halıya benzeyen toprak / bu cehennem, bu cennet bizim."

NAZIM HİKMET - Davet

Semih Şaşmaz
CA 9/A Sınıfı

Bu dizeler şiirin bel kemiğini oluşturur. Şair, memleketin ikili doğasını, çelişkilerini ve gerçekliğini kabul eder. “Bilekler kan içinde” emeğin, mücadelenin ve acının; “dişler kenetli” direncin ve kararlılığını; “ayaklar çıplak” ise yoksulluğun ve toprakla olan doğrudan, samimi temasın ifadesidir. Aynı toprak hem “ipek bir halı” kadar güzel ve değerli hem de içinde “cehennem”i barındıran bir yerdir. Bu tezatlık hayatın ta kendisidir ve şair bununla yüzleşir: “Bu cehennem, bu cennet bizim.” Buradaki “bizim” vurgusu, yalnızca güzellikleri değil; acıları, sıkıntıları ve mücadeleyi de sahiplenmek anlamına gelir.

Yazar tarihsel anlatımına devam ederken bu kez Kurtuluş Savaşı zamanlarına götürerek halkın acı ve ıstırap içindeki mücadelesini ve direnişini gösterir. Halkın bu direnişi gösterirken çektiği zorlukları ve yoksullukları da gizlemez. Şiirin devamındaki “ipek halı” ifadesi masumiyet, temizlik, barış ve yeni başlangıçlar gibi anlamlara gelir. Aynı zamanda bu halı, acıların sonlanacağına ve bir çözüm yolunun bulunacağına dair bir işaret niteliği taşır. Yani şair, anavatanının değerli ve güzel olduğunu ipek halıya benzeterek anlatmayı seçmiştir.

“Kapansın el kapıları, bir daha açılmasın / yok edin insanın insana kulluğunu / bu davet bizim...”

Artık davetin içeriği netleşmeye başlar. Bu, yalnızca bir buluşma daveti değil; aynı zamanda bir mücadele ve bir devrim çağrısıdır. “El kapıları” (ağa, bey, feodalite kapıları) kapanmalı, sömürü ve kölelik düzeni son bulmalıdır. Davetin politik ve sosyal boyutu burada açıkça ortaya çıkar. Şair, insanlar arasındaki sosyal tabakalaşmayı ve köleliği reddederek herkesin birbirine destek olduğu bir toplum hayalini dile getirir ve bu daveti tüm topluma yayar.

“Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür / ve bir orman gibi kardeşesine / bu hasret bizim...”

Belki de şiirin en çok bilinen ve en güçlü dizeleridir. Nazım Hikmet burada özlemini

duyduğu ideal yaşam biçimini tanımlar. “Bir ağaç gibi tek ve hür” bireyin özgürlüğünü, bağımsızlığını ve tek başına ayakta durabilme gücünü simgeler. “Bir orman gibi kardeşesine” ise o bireylerin oluşturduğu dayanışmacı ve kolektif toplumun gücünü ve uyumunu betimler. Bu iki ideali bir araya getirmek -bireysel özgürlük ile toplumsal dayanışma- Nazım Hikmet’in ve pek çok ütopyacı düşünürün en büyük özlemlerinden biridir. “Bu hasret bizim” diyerek bu özlemi kişisel bir duygudan çıkarır ve toplumsal bir arzuya dönüştürür.

Şair “Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür” dizesinde, bir önceki reddedişin yerine bu konuyla ilgili arzusunu dile getirir. “Bir ağaç gibi tek ve hür” bireyin özgürlüğünü, bağımsızlığını ve tek başına ayakta durabilme gücünü simgeler; böyle bir yaşam biçimine duyduğu hasreti ifade eder. “Bir orman gibi kardeşesine” ise bireylerin oluşturduğu dayanışmacı ve kolektif toplumun gücünü ve uyumunu betimler.

Berra Uygun CA9/A Sınıfı

EDİP CANSEVER

“Masa da Masaymış Ha”

Adam yaşama sevinci içinde
Masaya anahtarlarını koydu.
Bakır kâseye çiçekleri,
Sütünü, yumurtasını koydu.
Pencereden gelen ışığı koydu.
Bisiklet sesini koydu.
Ekmeğin havanın yumuşaklığını koydu.

Adam masaya
Aklında olup bitenleri koydu.
Ne yapmak istiyordu hayatta
İşte onu koydu.
Kimi seviyordu, kimi sevmiyordu?
Adam onu koydu.

Üç kere üç dokuz ederdi
Adam koydu masaya.
Pencere yanındaydı, gökyüzü yanında...
Uzandı, masaya sonsuzu koydu.

İçmek istiyordu kaç gündür.
Adam onu koydu.
Uykusunu koydu, uyanıklığını koydu
Tokluğunu, açlığını koydu.

Masa da masaymış ha
Bana mısın demedi bu kadar yüke.
Bir iki sallandı durdu
Adam ha babam koyuyordu.

Kaynakça
Cansever, Edip. “Masa da Masaymış
Ha.” Yerçekimli Karanfil, De Yayınevi,
1957.

Hasan Rüzgar Özseven
CA 9/A Sınıfı

“Masa da Masaymış Ha”

Türk şiirinin önemli isimlerinden biri olan Edip Cansever, özellikle bireyin iç dünyasını ve insanın varoluşunu sorgulayan şiirleriyle tanınır. Şair, eserlerinde çoğu zaman günlük hayatta sıradan görülen nesnelere kullanarak insanın hayatına ve dünyadaki yerine dair derin anlamlar ortaya koyar. Bu yaklaşımın en dikkat çekici örneklerinden biri de Masa da Masaymış Ha adlı şiiridir. Şiir, basit bir masa üzerinden bireyin varoluşunu, yaşamını nasıl kurduğunu ve dünyadaki konumunu sorgulayan düşündürücü bir anlatı sunar.

Şiirin merkezinde yer alan masa, ilk bakışta yalnızca sıradan bir eşya gibi görünür. Ancak şiir ilerledikçe bu masa, insan hayatını temsil eden güçlü bir simgeye dönüşür. Şair, masanın üzerine konulan nesnelere aracılıyla insanın hayatı boyunca biriktirdiği deneyimleri, düşünceleri ve duyguları anlatır. Örneğin masanın üzerine ekmeğin konulması, insanın temel ihtiyaçlarını ve yaşamın günlük yönünü temsil eder. Kitapların konulması ise bilginin, düşüncenin ve öğrenmenin hayatımızdaki yerini gösterir. Zamanla masanın üzerine sadece somut nesnelere değil, insanın iç dünyasını temsil eden düşünceler ve duygular da eklenir.

Bu durum, bireyin yaşamı boyunca dünyaya sürekli bir şeyler kattığını ve kendi hayatını adım adım oluşturduğunu gösterir. İnsan doğduğunda hayatı henüz boş bir masa gibidir. Ancak zaman geçtikçe yaşadıkları, öğrendikleri ve hissettikleri bu “masanın” üzerine eklenir. Böylece masa, bireyin kurduğu hayatın ve varoluşunun bir metaforu hâline gelir. Şiirde masa büyür, genişler ve anlam kazanır; tıpkı insanın hayatı gibi.

EDİP CANSEVER

“Masa da Masaymış Ha”

Şiirin önemli yönlerinden biri de bireyin dünyadaki yerini sorgulamasıdır. İnsan sadece yaşayan bir varlık değildir; aynı zamanda düşünen, sorgulayan ve anlam arayan bir varlıktır. Şair, masayı kullanarak insanın kendi hayatını nasıl şekillendirdiğini ve bu süreçte kendini nasıl konumlandığını anlatır. İnsan, hayatı boyunca yaptığı seçimlerle ve yaşadığı deneyimlerle kendi dünyasını kurar. Bu nedenle masa, yalnızca bir nesne değil, bireyin kurduğu yaşam alanının sembolü hâline gelir.

Şairin kullandığı sade dil ve tekrarlar da şiirin etkisini artırır. “Masa da masaymış ha” ifadesinin tekrar edilmesi, okuyucunun dikkatini bu nesnenin taşıdığı sembolik anlam üzerine çeker. Bu tekrar aynı zamanda insanın

hayatı anlamlandırmaya çalışırken yaşadığı şaşkınlığı ve farkındalığı da yansıtır. İnsan bazen çok sıradan görünen şeylerin aslında büyük anlamlar taşıdığını fark eder. Şiirin sonunda masanın neredeyse bağımsız bir varlığa dönüşmesi de bu düşünceyi güçlendirir.

Sonuç olarak Masa da Masaymış Ha, basit bir nesneden yola çıkarak insanın varoluşunu ve bireyin dünyadaki konumunu sorgulayan güçlü bir şiirdir. Edip Cansever bu eserinde okuyucuya önemli bir düşünce sunar: İnsan hayatı, tıpkı şiirdeki masa gibi, zamanla üzerine eklenen deneyimler, duygular ve düşüncelerle şekillenir. Bu nedenle şiir, hem sade anlatımı hem de derin anlamlarıyla Türk edebiyatında unutulmaz eserlerden biri olarak kabul edilir.

Defne Erkan CA9/A Sınıfı

1933-2015

Gülten AKIN

KESTİM KARA SAÇLARIMI

Uzaktı dön yakındı dön çevreydi dön
Yasaktı yasaydı töreydi dön
İçinde dışında yanında değilim
İçim ayıp dışım geçim sol yanım sevgi
Bu nasıl yaşamaydı dön

Onlarsız olmazdı, taşımam gerekti, kullanmam gerekti

Tutsak ve kibirli – ne gülünç –
Gözleri gittikçe iri gittikçe çekilmez
İçimde gittikçe bunaltı gittikçe bunaltı
Gittim geldim kara saçlarımı öylece buldum

Kestim kara saçlarımı n' olacak şimdi
Bir şeycik olmadı – Deneyin lütfen –
Aydınlığım deliyim rüzgârlıyım
Günaydın kayısıyı sallayan yele
Kurtulan dirilen kişiye günaydın

Şimdi şaşıyorum bir toplu iğneyi
Bir yaşantı ile karşılayanlara
Gittim geldim kara saçlarımdan kurtuldum

Kaynakça

Akın, Gülten. "Kestim Kara Saçlarımı." Kestim Kara Saçlarımı. Ankara: Bilgi Yayınevi, 1960.

Elif Eraslan
CA 9/A Sınıfı

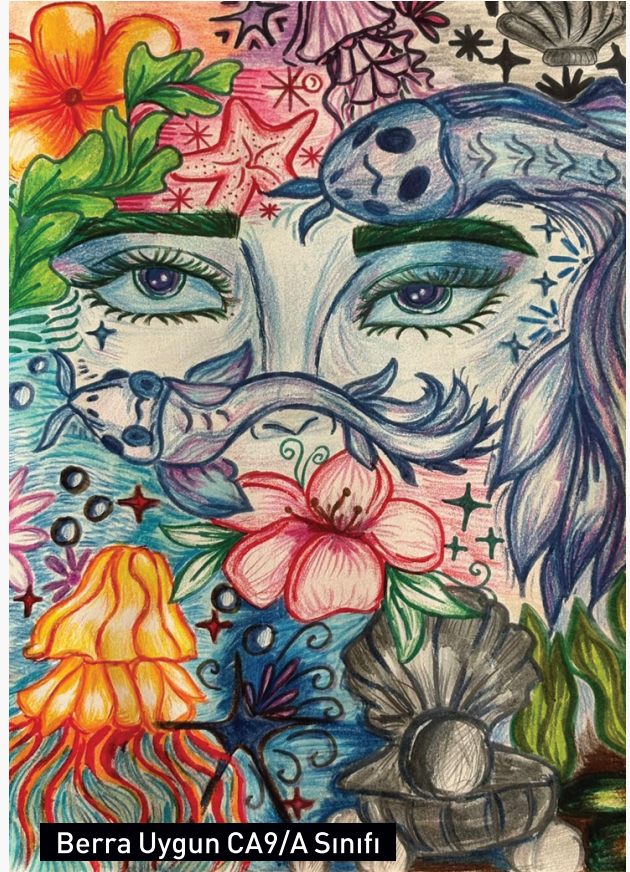
Gülten Akın'ın **"Kestim Kara Saçlarımı"** şiiri, kadınlık kimliğini ve özgürlük temasını etkileyici imgeler aracılığıyla dile getiren önemli bir eserdir. Şiirde anlatıcı olan kadın, toplumun kadına yüklediği kalıplaşmış, geleneksel ve sınırlayıcı rol ile kadından beklenenlere karşı bir duruş sergiler. Şiirin isminde de yer alan "kara saç" ifadesi bir imge olarak kullanılmış olup yalnızca fiziksel bir özelliği ifade etmez. Bu imge, ataerkil toplumun kadına yüklediği güzellik algısını, özellikle kadınlar hakkındaki geleneksel değerleri ve kadının dış görünüşü üzerinden tanımlanan kimliği temsil eder. Uzun ve güzel saç, uzun yıllardır kadınlığın bir göstergesi olarak görülmüş ve kadının estetik kimliğinin büyük ve önemli bir parçası sayılmıştır. Bu nedenle şiirde geçen saç kesme hareketi sıradan bir değişimden çok daha derin bir başkaldırı anlamı taşır. Bu eylem, kadının toplum tarafından kendisine dayatılan kimliği sorgulamasının, içinde bir kırılma yaşamasının ve kendi kimliğini yeniden kurmak istemesinin sembolik bir ifadesidir.

Şiirde kullanılan imgesel dil, şiirdeki duygusal gücü oldukça artırmıştır. Şair düşüncelerini doğrudan açıklamak yerine imgeler ile anlatmayı tercih etmiştir. "Kara saç" geçmişin ağırlığını, alışılmış düzeni ve kadının omuzlarındaki ideal kimlik yükünü temsil ederken, saçın kesilmesi yeni bir başlangıç temsil eder. Ancak bu başlangıç yalnızca özgürlükten ibaret değildir; içinde hüznün, korku, aynı zamanda büyük bir cesaret taşır. Çünkü insan kendisi olabilmek için yıllarca taşımak zorunda kaldığı kimlikten vazgeçmek zorunda kalabilir bazen. Şiirdeki kadın da bu noktada durur. Bir yanda geçmişte alışılmış hayatın verdiği rahatlık varken, diğer yanda ise kadının hiç deneyimlemediği, bilinmeyen özgürlüğün çekici ama bir o kadar da ürkütücü yolu vardır. Saçlarını keserken sadece aynadaki görüntüsünden değil, hayatın tüm alışkanlıklarından ve iç dünyasındaki gizli acılardan da vazgeçer gibidir. Bu şiir, kadın kimliği açısından bakıldığında da bir kadının kendi benliğini bulma yolculuğu gibi adlandırılabilir. Şiirdeki kadın, toplumun ona biçtiği geleneksel kadın modelini kabul eden biri olmaktan vazgeçer ve kendi hayatı üzerinde söz sahibi olmaya karar verir. Bu karar gürültülü bir isyan değildir. Aksine, sakin ama derin bir kararlılık ile alınan bir tercihtir. Saçlarını kesmek kadının kendisine biçilen **"iyi anne, iyi eş"** rolüne hapsedilişine bir isyandır. İlk başta küçük bir değişim gibi görünen bu hareket, kadının içinde

kalan tüm kırıntıların ve sessizliklerin birden dışa vurmasıdır. Şiiri okuyan kişi, kesilen her saç telinde Anadolu kadınının yıllarca sakladığı acıyı, kaybolan umutlarını ve özgürlük dileği ile saç kesmenin yalnızca bir eylem olmayıp özgürlüğü simgeleyen bir duygu boşalması olduğunu hisseder.

Kadına dayatılan geleneksel ve baskıcı rolü düşündüğümüzde, **"Kestim Kara Saçlarımı"** bir kadının kendi benliğine doğru attığı sessiz ve cesur adımların hikâyesi gibidir. Şiir yalnızca bireysel bir özgürleşme hikâyesi değil, aynı zamanda kadının toplum içindeki görünmez ama büyük baskılara karşı verdiği mücadeleyi, haksızlıklara duyduğu öfkeyi ve en sonunda erkeklerin sözü geçen ataerkil bu toplumda esaretten kurtulmayı arzulayan kadının sesini yansıtır.

Özet olarak Gülten Akın bu eserde kadınlara yıllarca dayatılan kurallara, erkek egemen bakış açısına karşı kadının dimdik durmasını anlatır. Saçlarını kesmek baskıya isyan etmenin ve özgürlüğü ele almanın ifadesidir. Bu şiirde hem kırgınlık hem öfke hem de cesaret büyük ölçüde hissedilir. Erkeklerin kadını istedikleri role uydurma çabaları, bu satırlarda darmadağın olur.

Berra Uygun CA9/A Sınıfı

GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ'İN “KIRMIZI PAZARTESİ” ROMANINDA ANLATIM TEKNİKLERİ

Kırmızı Pazartesi romanında Gabriel García Márquez, sıradan bir cinayet hikâyesini anlatırken farklı anlatım tekniklerinden yararlanarak eserin etkisini artırır. Yazar, olayların yalnızca ne olduğunu değil, aynı zamanda nasıl ve neden gerçekleştiğini de okuyucuya düşündürmeyi amaçlar. Bu nedenle romanda klasik ve düz bir anlatım yerine parçalı, çok yönlü ve araştırmacı bir anlatım biçimi tercih edilmiştir.

Romanda dikkat çeken en önemli tekniklerden biri geriye dönüş (flashback) yöntemidir. Hikâye, Santiago Nasar'ın öldürüleceğinin daha en başta söylenmesiyle başlar. Ancak olayın ayrıntıları doğrudan verilmez; anlatıcı, yıllar sonra olayı araştıran biri gibi geçmişe dönerek farklı anıları ve tanıklıkları aktarır. Böylece okuyucu, cinayetin nasıl gerçekleştiğini tek seferde değil, farklı parçalar hâlinde öğrenir. Bu teknik romanın merak unsurunu artırır ve olayın neden engellenemediğini anlamayı zorlaştırarak trajik bir etki yaratır.

Eserde kullanılan bir diğer önemli anlatım tekniği çoklu bakış açısidir. Anlatıcı olayları yalnızca kendi gözünden değil, kasabada yaşayan farklı kişilerin anlattıkları aracılığıyla aktarır. Komşuların, kasapların, polislerin ve Santiago'nun yakınlarının ifadeleri olayın farklı yönlerini ortaya koyar. Bu durum bazen anlatımlar arasında çelişkiler oluşmasına da neden olur. Böylece okuyucu kesin bir gerçeğe ulaşmak yerine farklı anlatımları değerlendirerek olayın bütününe anlamaya çalışır. Roman aynı zamanda belgesel veya araştırmacı anlatım özelliği taşır. Anlatıcı, yıllar sonra kasabaya dönüp tanıklarla konuşmuş ve onların ifadelerini bir araya getirmiş gibi bir anlatım kullanır. Bu yöntem, esere gerçekçi bir hava kazandırır ve okuyucunun hikâyeyi bir roman değil de gerçek bir olayın araştırması gibi algılamasına neden olur.

Yazar ayrıca betimleme tekniğinden de sıkça yararlanır. Kasabanın sabah atmosferi, düğün sonrası yaşanan hareketlilik, sokaklar ve insanların davranışları ayrıntılı biçimde tasvir edilir. Bu betimlemeler hem olayın geçtiği ortamı canlandırır hem de yaklaşan trajedinin gerginliğini hissettirir.

Bunların yanında romanda zamanın parçalanması ve trajik ironi de önemli anlatım özelliklerindedir. Olayların kronolojik sırayla verilmemesi ve romanın başında sonucun açıklanması, okuyucuda farklı bir gerilim yaratır. Herkesin cinayeti önceden bilmesine rağmen olayın yine de gerçekleşmesi ise eserin en güçlü trajik yönlerinden biridir. Bu anlatım teknikleri sayesinde roman, yalnızca bir cinayet hikâyesi olmaktan çıkar ve toplumun sorumluluğunu sorgulayan güçlü bir anlatıya dönüşür.

İbrahiem Tlasfarzat
CA 9/A Sınıfı

KIRMIZI PAZARTESİ'NDE SEMBOLLERİN METNE KATKISI

Kırmızı Pazartesi, Gabriel García Márquez'in en dikkat çekici eserlerinden biridir. Bu roman, yalnızca olay örgüsüyle değil, aynı zamanda semboller aracılığıyla oluşturduğu anlam katmanlarıyla da öne çıkar. Hikâye, Santiago Nasar'ın öldürüleceğinin baştan bilindiği bir olayı anlatır. Ancak anlatının gücü, bu kaçınılmaz sona yaklaşırken kullanılan sembolik unsurlardan gelir. Márquez, gündelik görünen ayrıntıları sembollere dönüştürür. Bu, metnin atmosferini derinleştirir ve okura olayları daha geniş bir perspektiften değerlendirme imkânı sunar.

Romanda en dikkat çekici sembollerinden biri rüyalar. Santiago Nasar'ın romanın başında gördüğü ağaçlarla dolu rüya, ilk bakışta sıradan bir düş gibi görünse de yaklaşan ölümün habercisidir. Rüya motifi, kader duygusunu güçlendirir. Olayların sanki önceden yazılmış bir yazgının parçası olduğu izlenimini yaratır. Böylece Márquez, bireysel bir cinayet hikâyesini daha büyük bir kader tartışmasına dönüştürür.

Bir diğer önemli sembol ise kuşlar ve özellikle şahin imgesidir. Santiago Nasar'ın kuşlarla ilişkilendirilen betimlemeleri, onun hem özgürlüğünü hem de kırılganlığını temsil eder. Aynı zamanda avcı kuş imgesi yaklaşan şiddeti de simgeler. Bu sembol, roman boyunca gerilimi artırır. Okura Santiago'nun hem güçlü hem de savunmasız bir karakter olduğunu hatırlatır.

Romanın adında da geçen "kırmızı" rengi en güçlü sembollerden biridir. Kırmızı, doğal olarak kanı ve ölümü düşünmemizi sağlar; fakat romanda aynı zamanda toplumsal suç ortaklığını ve vicdan yükünü de simgeler. Santiago Nasar'ın öldürüleceği neredeyse herkes tarafından bilinirken kimsenin bu olayı engelleyememesi, kırmızı rengin temsil ettiği kolektif suçluluk duygusunu daha belirgin hale getirir. Bu açıdan bakıldığında kırmızı, yalnızca fiziksel şiddetin değil, aynı zamanda toplumun ahlaki sorumluluğunun da sembolüdür.

Bıçaklar da romanda önemli bir sembolik işleve sahiptir. Vicario kardeşlerin kullandığı bıçaklar, yalnızca cinayetin aracı değildir; aynı zamanda

geleneksel "namus" anlayışının somutlaşmış hâlidir. Bu durum, bireysel şiddetin toplumsal değerler tarafından nasıl meşrulaştırıldığını gösterir. Böylece bıçaklar, toplumun katı kurallarını ve bu kuralların bireyleri nasıl trajik sonuçlara sürükleyebileceğini temsil eder.

Sonuç olarak Kırmızı Pazartesi, semboller aracılığıyla sıradan bir cinayet hikâyesini çok katmanlı bir anlatıya dönüştürür. Rüyalar, renkler, kuşlar ve bıçaklar gibi sembolik unsurlar sayesinde roman; kader, toplumsal sorumluluk ve geleneksel değerler üzerine derin bir sorgulama sunar. Márquez'in sembolleri ustaca kullanması, metni yalnızca bir olay anlatısı olmaktan çıkarır. Bu durum, okurun üzerinde uzun süre etkisini sürdüren güçlü bir edebî yapı haline gelir. Bu nedenle romandaki semboller, yalnızca atmosfer kuran ayrıntılar değil; aynı zamanda eserin anlam dünyasını şekillendiren temel unsurlar olarak değerlendirilebilir.

Nas Benlier
CA 9/A Sınıfı

Aden Nisa Zeyneloğlu CA9/A Sınıfı

GABRİEL GARCÍA MÁRQUEZ

KIRMIZI PAZARTESİ

ROMANINDA ADALET KAVRAMI

Ömer Kathuda
CA 9/A Sınıfı

Batu Beyhan CA10/A Sınıfı

Gabriel García Márquez'in Kırmızı Pazartesi romanında adalet kavramı oldukça dikkat çekici bir şekilde ele alınır. Romanın merkezinde Santiago Nasar'ın işleneceği herkes tarafından bilinen bir cinayete kurban gitmesi vardır. Ancak burada asıl önemli olan, cinayetin işlenmesinden çok toplumun bu olaya karşı gösterdiği tutumdur. Çünkü romanda gerçek anlamda bir adaletin sağlanmadığını görürüz.

Romanda Vicario kardeşler, kız kardeşleri Angela Vicario'nun namusunu temizlemek için Santiago Nasar'ı öldürmeye karar verirler. Toplumun büyük bir kısmı bu cinayetin işleneceğini önceden duyar. Hatta kasabadaki birçok kişi Vicario kardeşlerin Santiago'yu öldüreceğini bilmektedir. Buna rağmen kimse kesin bir şekilde müdahale etmez. Bazı kişiler bunu bir söylenti gibi görür, bazıları ise bunun durdurulması gereken bir olay olduğunu düşünse de sorumluluk almak istemez. Bu durum, toplumun adalet anlayışının ne kadar zayıf olduğunu gösterir.

Roman boyunca dikkat çeken en önemli noktalardan biri de "namus" kavramının adaletin önüne geçmesidir. Vicario kardeşler yaptıkları şeyi yanlış olarak görmezler. Onlara göre kız kardeşlerinin namusunu temizlemek için Santiago'yu öldürmek bir görevdir. Toplum da bu düşünceyi tamamen reddetmez. Bu nedenle cinayet işlendikten sonra bile Vicario kardeşler toplum tarafından tamamen dışlanmaz. Hatta bazı kişiler onların görevlerini yerine getirdiğini düşünür. Bu durum, toplumsal değerlerin bazen gerçek adaletin önüne geçebileceğini gösterir.

Devletin ve resmî kurumların rolü de romanda oldukça zayıf görünür. Belediye başkanı, rahip ve diğer yetkililer cinayeti engelleyebilecek durumdayken yeterince hızlı hareket etmezler. Bu nedenle Santiago Nasar'ın ölümü aslında sadece Vicario kardeşlerin değil, bütün kasabanın sorumluluğu haline gelir. Çünkü herkes bu olayın gerçekleşeceğini bilmesine rağmen bir şekilde sessiz kalmıştır.

Romanın anlatım biçimi de adalet kavramını sorgulatacak şekilde kurulmuştur. Olay yıllar sonra araştırılır ve farklı kişilerin hatıraları üzerinden anlatılır. Ancak hiçbir anlatım Santiago Nasar'ın gerçekten suçlu olup olmadığını kesin olarak ortaya koymaz. Bu da okuyucuda büyük bir adaletsizlik duygusu yaratır. Çünkü Santiago Nasar belki de işlemediği bir suç yüzünden öldürülmüştür.

Sonuç olarak Kırmızı Pazartesi romanı, adaletin sadece mahkemelerle değil toplumun davranışlarıyla da ilgili olduğunu gösterir. Eğer insanlar yanlış bir olaya karşı sessiz kalırsa adalet gerçekleşmez. Bu romanda da Santiago Nasar'ın ölümü, bireylerin ve toplumun sorumluluk almamasının bir sonucu olarak ortaya çıkar. Bu nedenle eser, adalet kavramını sorgulatan ve okuyucuya toplumun rolü hakkında düşündürülen önemli bir romandır.

“KANLI DÜĞÜN” DE SEMBOOLİK YAPI: İMGELERİN ANLAMA KATKISI

Federico Garcia Lorca'nın “Kanlı Düğün” adlı eseri yalnızca bir aşk ve trajedi hikâyesi değil, aynı zamanda semboller ile örülmüş karanlık ve şiirsel bir kader anlatısıdır. Lorca, eserinde sembolleri kullanarak doğayı, nesnelere ve bazı karakterleri sıradan anlamların ötesine taşıyarak insan tutkularının, bastırılmayan içgüdülerin ve kaderin kaçınılmaz sonunun simgeleri haline dönüştürür.

Eserde yer alan genel doğa atmosferi karakterlerin iç dünyasının sessiz bir yansıması gibidir; toprağın, rüzgârın ve karanlığın hâkim olduğu bu dünya, insanın kaderle olan mücadelesini görünmez bir gerilimle çevreler. Bu atmosferin en çarpıcı mekânlarından biri olan orman ise toplumun kurallarından uzaklaşan, gizli arzuların ve bastırılmış duyguların gün yüzüne çıktığı bir alan olarak karşımıza çıkar. Orman aynı zamanda trajedinin gerçekleştiği yer olarak özgürlüğün ve felaketin aynı anda var olabileceğini gösteren güçlü bir semboldür. Orman, karakterlerin kaçışını barındıran bir sığınak gibi görünse de aslında kaderin izlerini saklayan karanlık bir labirente benzer; içinde kaybolan her adım, insanı özgürlüğe değil, kaçınılmaz sona biraz daha yaklaştırır. Bu karanlık atmosfer içinde beliren ay ise eserin en etkileyici sembollerinden biri olarak öne çıkar. Ay yalnızca geceyi aydınlatan bir doğa unsuru değil, aynı zamanda gerçeği saklanamaz hâle getiren güçlü bir simgedir. Soğuk ve keskin ışığıyla karanlığın içindeki her şeyi görünür kılar; saklananları, kaçanları ve bastırılan duyguları ortaya çıkarır. Bu yönüyle ay, trajedinin kaçınılmazlığını hızlandıran bir güç gibi hareket eder. Ayın ışığı altında gerçekleşen olaylar, karakterlerin kaderden kaçamayacağını açıkça gösterir. Lorca'nın ayı neredeyse canlı bir varlık gibi sahneye taşıması, doğanın insan hayatına ne kadar derinden müdahale edebildiğini hissettirir. Ay, yalnızca sahneyi aydınlatan bir ışık değil, yaklaşan ölümün sessiz ve soğuk habercisi olarak trajedinin karanlık atmosferini yoğunlaştırır.

Doğanın bu kader belirleyici gücü içinde yer alan bıçak ise eserin en somut ve ürkütücü sembollerinden biridir. Bıçak yalnızca bir silah değil, aynı zamanda toplumun içinde biriken öfkenin, kan davası geleneğinin ve şiddetin temsilidir. Anne karakterinin bıçaklardan duyduğu korku, geçmişte yaşanan kayıpların ve yaklaşan trajedinin sürekli hatırlatıcısı hâline gelir. Bıçağın varlığıyla birlikte kan sembolü de eserin merkezinde belirir; kan hem soy bağını hem de insanların içlerinde taşıdığı bastırılmayan tutkuları temsil eder. Karakterlerin duyguları sanki kanlarının içinde akıyormuş gibi onları kaçınılmaz sona doğru sürükler.

Bu sembolik dünyanın en çarpıcı figürlerinden biri ise ormanda karşılaşılan Dilenci Kadın'dır. İlk bakışta sıradan ve güçsüz bir yaşlı kadın gibi görünse de onun varlığı eserin derin anlam katmanlarını açığa çıkaran gizemli bir simge niteliğindedir. Dilenci Kadın çoğu yorumda ölümün kişileştirilmiş bir temsilcisi olarak değerlendirilir. Olayları uzaktan izleyen, yaklaşan felaketi sezen ve adeta bu sonun gerçekleşmesine tanıklık eden bir figürdür. Onun varlığı, trajedinin yalnızca insanlar arasındaki bir çatışma olmadığını; kaderin başından beri olayların üzerinde dolaştığını hissettirir. Dilenci Kadın'ın sessiz ama ürpertici tavrı, yaklaşan ölümün gölgesini daha da belirgin hâle getirir.

Sonuç olarak bıçak, kan, ay, orman ve Dilenci Kadın gibi semboller bir araya geldiğinde eser yalnızca bir trajedi anlatısı olmaktan çıkar; insanın tutkularının, toplumun baskılarının ve kaderin kaçınılmazlığının iç içe geçtiği güçlü ve karanlık bir dünyaya dönüşür. Bu semboller aracılığıyla Lorca, insanın kendi içgüdülerinden ve yazgısından kaçamayacağını derin ve etkileyici bir biçimde ortaya koyar.

Berra Uygun
CA 9/A Sınıfı

İzem Biba
CA 9/A Sınıfı

FEDERİCO GARCÍA LORCA'NIN “KANLI DÜĞÜN” ESERİNDE MEKÂNIN DRAMATİK VE TRAJİK İŞLEVİ

Elif Eraslan CA9/A Sınıfı

Frederico Garcia Lorca'nın “Kanlı Düğün” adlı tiyatro eserinde yalnızca karakterler ve olaylar değil, kullanılan mekânlar da dramatik yapının önemli bir parçasıdır.

Her mekân, sadece olayların geçtiği bir yer olarak değil, karakterlerin kaderini yansıtan bir unsur olarak kullanılır.

Eserde dikkat çeken ilk mekân köy ve ev ortamıdır. Bu kapalı ve geleneksel alanlar, toplumun kurallarını ve töre baskılarını temsil eder. Özellikle gelinin bulunduğu ev, onun içsel çatışmasını ve özgürlük arzusunu gösteren bir alandır. Buradaki kapalı ev mekânı, karakterlerin dışarıya karşı yaşadığı baskı ile iç dünyalarındaki özgürlük arzusundaki çatışmayı dramatik biçimde ortaya koyar.

Eserin ilerleyen bölümlerinde mekân tercihleri giderek daha açık alanlara doğru yönelir. Özellikle orman sahneleri trajedinin en yoğun hissedildiği bölümlerdir. Orman toplumsal kuralların ve töre baskısının dışında kalan bir alan olarak karşımıza çıkar. Bu nedenle karakterlerin bastırılmış duyguları bu mekânda ortaya çıkar.

Ayrıca yazarın doğa betimlemeleri de mekânın trajik işlevini güçlendirir. Ay, gece ve karanlık gibi unsurlar eserde sık sık kullanılır. Ayın sahnede bir karaktermişçesine yer alması yaklaşan felaketin sembolü olarak yorumlanır. Bu durum, mekânın sadece fiziksel bir alan olmadığını, aynı zamanda sembolik anlamlar taşıyabileceğini gösterir.

Ayrıca orman sahnesi kader temasının en güçlü şekilde hissedildiği yerdir. Karakterler burada töreden kaçabilmiş gibi görünse de kaderlerinden kaçamamışlardır. Doğa, trajedinin gerçekleştiği sahneyi hazırlar.

Sonuç olarak, “Kanlı Düğün” eserinde mekân dramatik ve trajik yapının temel unsurlarından biridir. Ev gibi kapalı mekânlar toplumsal baskıyı ve töreyi temsil ederken orman gibi açık mekânlar gerçek duyguların ortaya çıktığı alanlardır. Yazar mekân kullanımıyla trajedinin atmosferini güçlendirir ve karakterlerin kaderini ortaya koyar. Böylece mekân eserde yalnızca arka plan değil, trajedinin gelişimine aktif katkı sağlayan bir dramatik araçtır.

Berra Uygun CA9/A Sınıfı

BİR GENÇ KALEMİN ŞİİRİ

Bazen bir şiir, yalnızca dizelerden oluşan bir metin değil; bir düşüncenin, bir iç sesin ve bir varoluş sorgusunun yansımasıdır. Bu sayfada yer verdiğimiz şiir, öğrencimiz Elifnaz Ergüç'ün kaleminden çıkan ve insanın iç dünyasına, umuda ve varoluşa dair derin bir düşünceyi dile getiren bir çalışmadır. Şiirde yıldız imgesi üzerinden bireyin yalnızlığı, duyulmayan sesi ve varlığının başka hayatlara ışık olma ihtimali ele alınır. Çocukluk hayallerinden yetişkinliğin gerçekliğine uzanan bu anlatı; karanlık, umut ve dönüşüm kavramlarını şiirsel bir dil ve güçlü imgelerle bir araya getirir. Genç bir kalemin kaleminden çıkan bu şiir, sessizliğin içindeki ışığı ve insanın varoluşuna dair bıraktığı izleri düşündürülen etkileyici bir içsel yolculuğu yansıtır.

BİR YILDIZIN VASIYETİ

Ben bir yıldızdım
Evrenin sessiz dualarında ışııldardım
Bin kez doğup bin kez susturuldum
Kıvılcımım boşlukta bir yankı oldu
Ama kimse duymadı
Bir zamanlar bir çift göz üzerimdeydi
Belki bir çocuk dileğini tutar
Benim ışığım parıldar
Umudun içerisine doğru yürürüm
Lakin çocuk artık masallardan uzak bir yetişkin
Ve şimdi içimdeki ateş
Kendine gömüldü
Karanlıktan korkmuyorum
Çünkü benim karanlığım, gün aydınlanınca ortaya çıkar
Ölmek, yalnızca bir şekil değiştirme
Ben göçerken bile başkasının gecesinde olacağım
Eğer ki birisi gecelere bir mektup bırakırsa
Artık küllerimin yansımasıyla çizili bir gece görecek
Süzülerek ışığım iz oluyor
Ve o ışık büyük bir derinliğe doğru sürükleniyor

Elif Naz Ergüç
CA 11/A Sınıfı

HALİL İBRAHİM SOFRASI

Egehan Uyan
CA 9/A Sınıfı

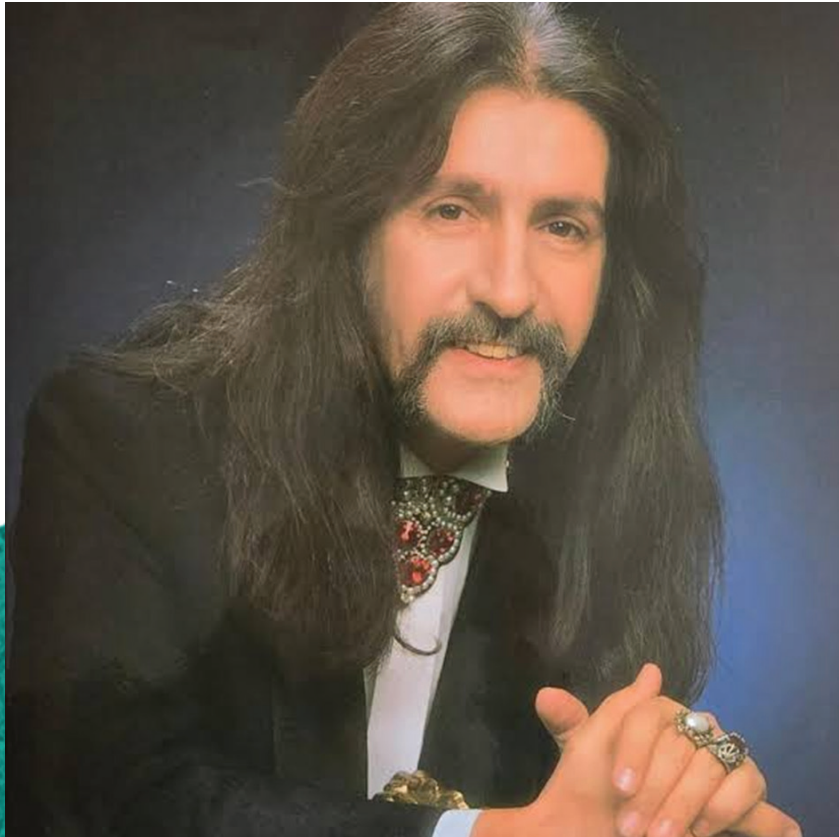
Bir sofraya canlanır aklımda bazen,
Herkesin oturabildiği
Kimsenin dışlanmadığı
Kocaman bir masa gibi.

Ortada bir tencere vardır,
Boş mu dolu mu bilinmez;
Ama asıl önemli olan
O sofraya birlikte oturaktır.

Bazı kişiler
Ufak bir yemeği bile çekiştirirler
Bize öğütlenen ise
Her zaman paylaşmaktan yana oldu

Bizlerde önemli olan
Boşboğaz bir zenginlik değil
Birbirimizi desteklemektir
Bu da asıl zenginliğin kendisidir

Bu çalışmada Barış Manço'nun "Halil İbrahim Sofrası" şarkısı öğrencinin bakış açısıyla yeniden yorumlanarak şiir biçimine dönüştürülmüştür. Çalışma disiplinler arası bir yaklaşım içerir çünkü şarkının paylaşma, dayanışma ve insanî değerler teması edebiyat ve kültür bağlamında ele alınmıştır. Öğrenci, şarkının ana mesajını koruyarak kendi dili ve duygularıyla yeni bir şiir oluşturmuştur. Bu çalışma, bir sanat eserinin farklı bir türde yeniden üretilebileceğini gösteren yaratıcı bir yorum niteliği taşır.

ANLATAMIYORUM

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısrararımda;
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma, ellerinizle?

Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.

Bir yer var, biliyorum;
Her şeyi söylemek mümkün;
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum;
Anlatamıyorum.
Orhan Veli Kanık

Kaynakça

ANLATAMADIKLARIM

Ağlasam belki yıldızlar duyar,
ama insanlar
kendi düşüncelerinde hapsolmuş.

Bir kelime arıyorum
boğazıma takılan
bir yumru gibi.

Söylemek istiyorum
ama kelimeler
avuçlarımdan damlayan su tanecikleri.

Bir zamanlar
bir şiirin içinde koşar gibi hissedirdim kendimi,
her mısra
içimde saklı bir bahçeyi aralardı.

Şimdi anlıyorum
bazı duyguların dili yok,
bazı sessizlikler
seslerden daha ağır.

Belki bir gün
gecenin bir yerinde
bir yıldız düşer de

benim söyleyemediklerimi
ışıkla yazar gökyüzüne.

Nazenin Yoldaş
CA 9/A Sınıfı

Bu yaratıcı yazma çalışmasında öğrencilerden, Orhan Veli Kanık'ın "Anlatamıyorum" şiirinden yola çıkarak kendi duygu ve düşüncelerini özgün bir biçimde ifade etmeleri istenmiştir. Şiirin merkezinde yer alan anlatma isteği ile kelimelerin yetersizliği arasındaki gerilim, öğrencilerin hayal gücü ve bireysel yorumlarıyla yeniden ele alınmıştır.

Bu sayfada yer alan çalışma, öğrencimizin şiirin duygusal atmosferini ve içsel sorgulamasını kendi bakış açısıyla yeniden yorumladığı yaratıcı bir metindir.

Öğrencimiz, insanın bazen hissettiklerini dile getirmekte zorlanabileceği fikrinden hareketle; sessizlik, içsel çatışma ve anlatma çabası gibi temaları özgün imgeler ve kişisel bir anlatımla ifade etmiştir.

Bu çalışma; öğrencinin edebî metinden ilham alarak yeni bir anlam dünyası kurabildiğini, duygu ve düşüncelerini yaratıcı bir dille aktarabildiğini göstermektedir. Amaç; öğrencilerin edebî bir metinden hareketle kendi seslerini bulmaları, hayal güçlerini kullanmaları ve yazılı anlatım becerilerini geliştirmeleridir.

BİR TABLOYA BAKARKEN: ŞİİRE DÖNÜŞEN HAYAL GÜCÜ

Edebiyat dersi kapsamında yapılan yaratıcı yazma çalışmasında, öğrencilerimizden bir tablodan yola çıkarak duygu ve düşüncelerini şiirle ifade etmeleri istendi. Öğrencimiz bu çalışmada, Vincent van Gogh'un akıl hastanesinde bulunduğu dönemde yaptığı resimlerden ilham alarak tabloyu hayal gücüyle yeniden yorumladı. Ortaya çıkan şiir, bir resme bakarken hissedilen duyguların ve sanatın insan ruhundaki izlerinin sözcüklere dönüşmesinin bir örneğidir. Bu çalışma, görsel bir eserin edebiyatın diliyle yeniden anlam kazanabileceğini gösteren yaratıcı bir anlatım denemesidir.

CANLI RENKLER

Sert darbeler, düşündüren geceler
Belirsizdir yaşanması gereken eserler.
Resmeder hayatın canlı renklerini,
Anlatır derin ve ruhsal melankoliyi.

Her bir yerde farklı parıltılar
Gökyüzü hareketlenir farklı zamanlarda
Görünen manzara aslında hastanede
parmaklıklar,
İkilemde kalınmış bir sanatsal terapi

Defne Erkan
CA 9/A Sınıfı

ÖZCESİ

İnsan bazen tam olarak nerede durduğunu bilemiyor. Ne tamamen olduğu yerde ne de gitmek istediği yerde... İki düşünce arasında, iki karar arasında hatta bazen iki farklı "ben" arasında kalıyor. Ama bu durmak, her zaman kötü bir şey değil. Çünkü durduğunda kendini fark etme fırsatın oluyor.

Dışarıdan bakınca her şey normal görünüyor. Yapılması gerekenler yapılıyor, konuşulması gerekenler konuşuluyor. Ama içeride küçük bir boşluk var. Adını koyması zor, anlatması daha da zor... İşte tam o boşlukta insan, kendini geliştirebileceğini fark ediyor. Küçük adımlar, sessiz çabalar... Her şeye rağmen ilerleyebilme ihtimali hep orada duruyor.

Bazen insan, suya baktığında benzer bir his yaşıyor. Su, dalgalansa da derinliği hep aynı kalıyor. Sessiz ve sakin olduğu anlarda insan kendini buluyor. Nefes

alıyor, rahatlıyor, yeniden toparlanıyor. Hayat da öyle değil mi? Dalgalanmalar, beklenmedik sarsıntılar... Ama insan, kendi derinliğine dönebildiğinde dalgaların üstesinden gelebiliyor.

Kararsızlık ve belirsizlik yorgunluk verebilir ama bu yorgunluk, doğru kullanılırsa güç oluyor. Her hatadan, her yanlış karardan, her "ya olmazsa" anından bir şey öğreniyorsun. İnsan, tüm karmaşaya rağmen, kendini geliştirebileceğini fark ettiğinde... İşte o an bir adım öne geçiyor.

Su gibi olabilmek önemli. Akıp giderken de durup kendi derinliğine baktığında da... Herkes koşarken sen durup nefes alabiliyorsan, kendi yönünü görebiliyorsan daha güçlü oluyorsun. Çünkü insan bazen durmak zorunda, bazen akmak zorunda... Ama ikisi de kendini tanımanın ve büyümenin bir parçası.

Ve en sonunda fark ediyorsun ki arada kalmak, belirsizlikler, kararsızlık... Hepsi sadece bir süreç. Bazı anlar, her şeyi değiştirecek kadar sessiz ama güçlüdür. Belki hayatınızdan çıkan insanlar, arkada bıraktıklarınız... Size hiç fark etmediğiniz bir alan açar, büyümeniz için bir şanstır. Dalgalanmalar sizi sarsabilir ama suyun derinliği gibi, sizin de gücünüz hep orada durur. Ve insan bazen fark ediyor ki gerçek büyüme sadece her şeye rağmen ilerlemek değil... Gerçek büyüme, acıyı sindirip dost sandıklarınla artık konuşmamaya, iletişim kurmamaya başladığında başlıyor. Her kayıp, her sessiz boşluk, küçük bir adım attırıyor sana. Ve işte o adımlar, seni biraz daha kendine yaklaştırıyor. Ve yolun devam ediyor, her adım seni biraz daha sana yaklaştırıyor.

IB CONTINUUM
CONTINUUM DE L'IB
CONTINUO DEL IB

Gaziantep'te **"KOLEJ"** denince 1963'ten beri
tek bir okul akla geliyor

GAZİANTEP KOLEJ VAKFI ÖZEL OKULLARI

1963'ten bu yana **anne babaların** yanındayız.

GKV

Anaokulu (IB PYP)

İlkokul (IB PYP)

Ortaokul (IB MYP)

Fen Lisesi

Cemil Alevli Koleji (IB DP)

Anadolu Lisesi